Proletari din toate țările, uniți-vă!

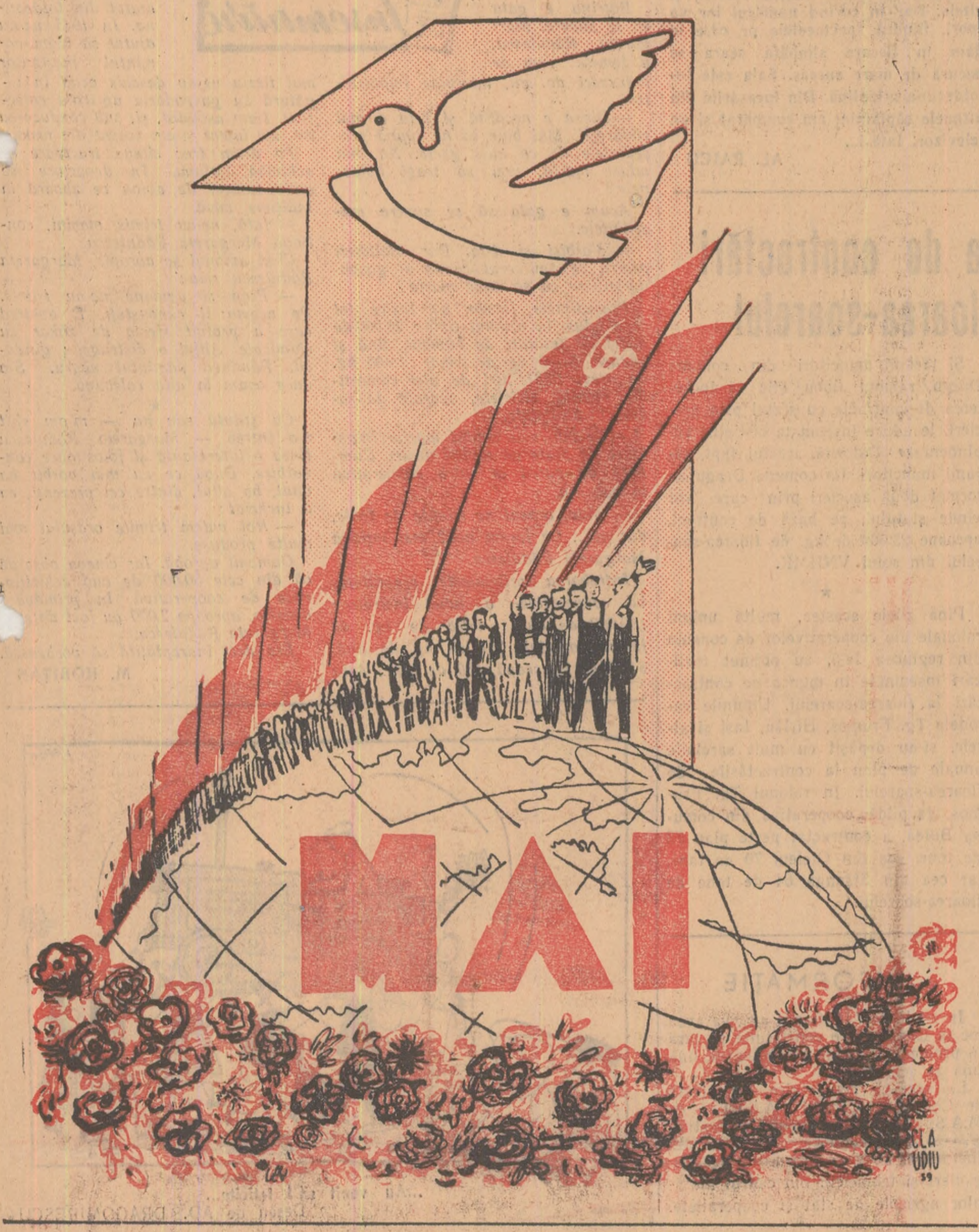
AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 522
Marți 28 aprilie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc!

1 Mai — ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii

Anul acesta se împlinesc 70 de ani de cînd oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc ziua de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua tradițională de luptă, cînd masele muncitoare din toate țările lumii trec în revistă izbînzile obținute în lupta pentru o viață mai bună, pentru pace, democrație și socialism.

In fiecare țară există condiții diferite care fac ca această zi să nu fie sărbătorită la fel. Peste tot, în ziua de 1 Mai oamenii muncii își manifestă încă an de an mai cu tărie hotărîrea de a lupta pentru unitatea internațională, pentru pace, progres și fericire. Anul acesta, oamenii muncii din sistemul mondial socialist se prezintă cu noi victorii în lupta pentru înflorirea continuă a țărilor lor.

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică — prima țară din lume în care a fost desființată exploatarea omului de către om — vor trece în revistă izbînzi ne mai întîlnite încă în istoria omenirii. Planul de stat pe 1958 a fost îndeplinit și depășit. Producția industrială, de pildă, a crescut cu 50 la sută față de anul precedent. Uniunea Sovietică produce acum, numai în decurs de o lună, mai mult decît a produs în tot anul 1913.

Succese uimitoare a obținut țara constructorilor comunismului și în agricultură. Astfel, în 1958, statul a primit 3,5 miliarde puduri de cereale, adică de aproape 2 ori mai mult decît în 1953.

Cu prilejul manifestației de 1 Mai, oamenii sovietici vor duce cu ei machetele genialelor realizări ale științei și tehnicii sovietice: cei trei sputnici și racheta cosmică — prima planetă creată de mîna omului, care în prezent poartă printre stele stindardul roșu al comunismului.

Vor arăta, de asemenea, că s-a îmbunătățit și mai mult traiul lor. Față de anul 1940, veniturile din anul 1958 ale muncitorilor au crescut de 2 ori, iar ale colhoznicilor de 2 ori și ceva.

Manifestînd de 1 Mai, oamenii sovietici vor arăta și hotărîrea lor de a înfăptui măreţele obiective prevăzute în planul de șapte ani. In anii septenalului, volumul producției industriale globale a U.R.S.S. va crește cu 80 la sută față de 1958, adică tot atît cît a crescut în ultimii 20 de ani. Dacă în anul 1913, în Rusia țaristă, se produceau 1,9 miliarde Kw/oră de energie electrică, în perioada septenalului producția anuală de energie electrică va fi de 500—520 miliarde Kw/oră.

Uriașa dezvoltare a economiei U.R.S.S. va crea noi condiții de ridicare a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. In cursul septenalului, se vor construi la orașe circa 15 milioane de apartamente (mai mult decît s-a construit la oraș în toți anii puterii sovietice) iar la sate peste 7 milioane familii de colhoznici vor intra în case noi.

In anii septenalului, poporul sovietic va înregistra o cucerire istorică în viața omenirii. In 1960, se va desăvîrși trecerea la ziua de lucru de 7 ore pentru muncitori și funcționari, iar pentru muncitorii care lucrează subteran, la ziua de lucru de 6 ore. Incepînd din 1964, lucrătorii care muncesc subteran și cei care fac munci dăunătoare sănătății vor trece treptat la săptămîna de lucru de 30 de ore, iar toți ceilalți la săptămîna de lucru de 35 ore (cu două zile nelucrătoare).

Succese uimitoare a obținut și poporul chinez. Cu ocazia zilei de 1 Mai, cele peste 600 de milioane de chinezi vor trece în revistă realizări pe care altă dată nici măcar în vis nu le puteau vedea. In perioada din 1950—1958, producția industrială a Chinei a crescut de 10 ori. Dacă în 1952, producția de cărbune a Chinei era egală cu producția din 1854 a Angliei, în 1958, ea a întrecut cu mult producția actuală de cărbune a Angliei. Fosta țară a foamei, mizeriei și înapoierii se poate lua acum la întrecere cu unele dintre cele mai înaintate țări capitaliste. Succese de seamă au obținut toate țările din lagărul socialist. In anul 1965, Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste vor produce mai mult de jumătate din întreaga producție industrială mondială.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, cu sprijinul U.R.S.S. și al celorlalte țări socialiste, poporul nostru a obținut, de asemenea, uriașe victorii. Cu mîndrie, oamenii muncii din patria noastră vor trece în revistă cu prilejul zilei de 1 Mai, realizările lor. Vor arăta, bunăoară, că producția industriei constructoare de mașini și a metalurgiei prelucrătoare a fost în 1958 de 7,5 ori mai mare decît în 1938. Producția industriei chimice va depăși la sfîrșitul acestui an de 10 ori nivelul celei din 1938. Producția de oțel obținută de industria capitalistă din Romînia în anul 1938 este realizată acum în numai 63 de zile, iar cea de energie electrică în 60 de zile.

Cu prilejul zilei de 1 Mai și oamenii muncii de la sate vor trece în revistă realizările obținute de ei. Fiecare muncitor de pe ogoare se va putea uita în urmă și va putea constata cu mîndrie, că într-un timp scurt, în regimul democrat-popular, viața lui s-a schimbat în așa fel, încît este acum de nerecunoscut. Ceea ce nu s-a putut înfăptui în regimul burghezo-moșieresc în zeci și chiar sute de ani, s-a realizat acum numai în cîțiva ani.

Cele peste 2.250.000 familii de țărani pornite pe făgașul agriculturii socialiste, vor putea să spună țăranilor muncitori din toate țările lumii capitaliste: „Noi am scăpat de grija zilei de mîine. Viitorul nostru și al copiilor noștri este asigurat. Noi nu ne mai temem — cum se întîmpla odinioară, cînd moșierii, chiaburii, cămătarii și perceptorii ne luau adesea pămîntul, toată agoniseala, pînă și cenușa din vatră. Unindu-ne în mari unități agricole socialiste, noi am frînt gîtul sărăciei. Trăim o viață nouă, an de an mai îmbelșugată și mai fericită. Am fost secole de-a rîndul robi ai moșierilor și chiaburilor, dar astăzi sîntem liberi. In satele patriei noastre a dispărut complet exploatarea omului de către om. Astăzi, omul muncitor de la sate se bucură de mare cinste în fața tuturor". Vor putea arăta cum fața satelor se schimbă zi de zi. In anii regimului democrat-popular s-au ridicat la sate mii de cămine culturale, au luat ființă biblioteci sătești, mii de sate au fost electrificate.

In momentul de față, poporul nostru muncește cu hotărîre pentru a înfăptui sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958. De curînd, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a dezbătut propunerile cu privire la elaborarea unui plan de perspectivă a dezvoltării economiei naționale, hotărînd să se intensifice lucrările pentru întocmirea unei schițe program pe 15 ani. Prima etapă a acestui program va fi planul economic pe perioada 1960—1965, al cărui proiect urmează să fie dezbătut pe larg de oamenii muncii și apoi supus aprobării celui de al III-lea Congres al P.M.R. Prin înfăptuirea acestui plan, poporul nostru va termina, în linii mari, construirea socialismului, trecînd într-o nouă etapă — aceea a desăvîrșirii construcției socialiste, — arăta tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în expunerea cu privire la lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S.

Mari sînt succesele obținute de oamenii muncii din țările socialismului. Cu prilejul zilei de 1 Mai, ei își vor arăta bucuria de a trăi liberi, cu perspective an de an mai strălucite. Care e însă situația oamenilor muncii din țările capitaliste și cum întîmpină ei ziua de 1 Mai?

Să luăm un exemplu: S.U.A., țara cu situația cea mai avantajată și cu economia cea mai dezvoltată, din țările occidentului. Care e situația oamenilor muncii din acest „rai" mult lăudat? Datorită crizei economice care o zguduie din temelii, în această țară sînt în prezent peste șapte milioane și jumătate de șomeri. In ultimii 5 ani, peste 800.000 de familii de mici fermieri (țărani) au pierdut pămîntul care a ajuns în ghiarele hrăpărețe ale capitaliștilor. Și nu numai atît: alte mi-

(Continuare în pag. 2-a)

CÎNTEC ÎN MAI

de MIHU DRAGOMIR
Laureat al Premiului de Stat

Din cîntecul de azi eu sînt o undă,
și-un strop din roșul flamurilor sînt,
și inima e gata să răspundă
de orice vis și floare pe pămînt.

Sînt țipătul prelung al primăverii,
și steaua mîngîind pe-ndrăgostiți,
cravata care-o poartă pionierii
și pomii de miresme amețiți.

O buclă sînt din păru-acestor fete,
o boare mîngîindu-vă ușor,
zîmbesc în cadra scumpă din perete
și mă aștern în calea tuturor.

Mă leagăn în sclipirea dimineții
cînd stejerișul cîntă-ncet din nai,
și sînt o rimă-n versul tinereții
zbucnind spre ceru-acestui liber mai.

Decernarea steagului roșu de S. M. T. fruntaș pe țară

Colectivul de muncă de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, invitații sosiți de la S.M.T. Hărman, S.M.T. Sînnicolaul Mare și cei din regiune au trăit duminică o zi de mare sărbătoare. Aci, a avut loc festivitatea decernării Steagului roșu de S.M.T. fruntaș pe țară al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură, S.M.T.-urilor Cobadin, Hărman și Sînnicolaul Mare, pentru realizările deosebite obținute în cei 10 ani de activitate desfășurată de la înființarea lor.

Cu prilejul aceleeași festivități, S.M.T.-ului Cobadin i-a fost decernat și steagul de fruntaș pe țară pentru rezultatele obținute în anul 1958, iar S.M.T.-urilor „23 August" regiunea Constanța, și Hărman — regiunea Stalin steaguri de evidențiat I și evidențiat II.

Tov. ing. Petre Moldovan, directorul general al Direcției Generale S.M.T. după ce a expus realizările S.M.T.-urilor în cei 10 ani de activitate, a arătat care sînt importantele sarcini de viitor ce stau în fața acestor unități.

In numele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură, tov. Constantin Tănase a felicitat colectivele de muncă ale S.M.T.-urilor pentru distincția acordată.

O nouă gospodărie colectivă în raionul Vaslui

Recoltele bogate obținute de către gospodăriile colective din raionul Vaslui, veniturile și traiul colectiviștilor, au convins pe tot mai mulți țărani muncitori din comuna Deleni, același raion, să treacă la munca în comun, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T., în vederea făuririi unei vieți îmbelșugate.

Astfel, de curînd, cele 114 familii de țărani muncitori din satul Delenii de sus, comuna Deleni, au inaugurat înființarea gospodăriei colective, căreia i-au dat numele de „1 Mai", în cinstea marii sărbători a solidarității internaționale a celor ce muncesc. Ei au adus spre a fi muncite în comun 300 hectare teren arabil, precum și 8 perechi de boi, 7 cai, 10 căruțe, 13 pluguri și alte unelte agricole. Președinte al acestei gospodării colective a fost ales țăranul muncitor Neculai Ciocan, fruntaș al recoltelor bogate.

VICTOR VASILIU
corespondent

In cinstea marii sărbători

Sporesc producția de legume

Faima de grădinari iscusiți a colectiviștilor din Codlea a trecut de mult granițele regiunii Stalin. Cine nu știe astăzi că gospodăria colectivă „7 Noiembrie" de aici dispune de sere moderne, bine întreținute, încălzite cu gaz metan? De pe fiecare m.p. de seră gospodăria a obținut în anul trecut o producție frumoasă de roșii, scoțîndu-le pe piață încă din luna mai, la un preț de 18-20 lei kg. In acest an pe 970 m.p. de seră colectiviștii cultivă roșii și butași de garoafe. Cei doi tehnicieni legumicoli — colectiviștii Covaci Mihai și Făgărășeanu Ion — responsabili cu serele, și-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 1 Mai să dea pe piață primele cantități de roșii. Cine a trecut în ultima săptămînă prin piața orașului Codlea, la chioșcul gospodăriei colective a văzut desigur roșii mari, frumoase, aspectoase. Tehnicienii și-au îndeplinit cu cinste angajamentul.

Dar nu numai în privința legumelor forțate sînt pricepuți colectiviștii din Codlea. Grădina de legume din cîmp se întinde în acest an pe 50 de ha., față de 43 de ha. în anul trecut. In această primăvară colectiviștii au semănat și plantat în cîmp cartofi timpurii, morcovi, ceapă, mazăre, fasole. In răsadnițe, pînă în momentul de față s-a făcut repicatul ardeiului și roșiilor iar în ultimele zile s-a început plantatul în cîmp al verzei de vară. Colectiviștii din Codlea sînt hotărîți ca în acest an să dea pe piață cantități cît mai mari de legume și zarzavaturi și cît mai de timpuriu. Cu multă pricepere și tragere de inimă au muncit în grădina de legume Tecușan Maria, Benedescu Aurica, Blidar Elena și alții.

Ajută unitățile rămase în urmă

Datorită intensificării întrecerii pornite în cinstea zilei de 1 Mai, gospodăriile agricole de stat au reușit să însămînțeze pînă zilele acestea circa trei pătrimi din suprafețele destinate culturii porumbului. In multe regiuni, printre care București, Constanța, Pitești și Ploești, gospodăriile agricole de stat au terminat însămînțarea porumbului. Unele gospodării, și în special cele din regiunea Timișoara, au trecut să ajute unitățile agricole de stat și cooperatiste rămase în urmă cu aceste lucrări.

In urma indicațiilor consfătuirii de la Constanța, gospodăriile agricole de stat acordă anul acesta atenție sporită extinderii terenurilor irigate. Astfel, numai pentru cultura irigată a porumbului sînt în curs de amenajare circa 30.000 de hectare de teren.

Angajamentele sînt îndeplinite

In întîmpinarea zilei de 1 Mai, mecanizatorii din S.M.T.-Babadag, regiunea Constanța, muncesc cu mult spor pentru a sărbători ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii cu noi și importante realizări în producție.

Astfel, angajamentul luat de mecanizatorii stațiunii la începutul campaniei, ca pînă la 1 Mai să realizeze planul pe campania de primăvară, a fost îndeplinit și depășit. Pînă acum cîteva zile, planul pe stațiune a fost îndeplinit în proporție de 110,5 la sută. Din 15 brigăzi ale stațiunii 10 și-au îndeplinit și depășit planul pe campania de primăvară.

Brigada fruntașă pe stațiune este cea condusă de comunistul Zamfir Iorga, care și-a realizat planul în procent de 130 la sută. Realizări frumoase au obținut și brigăzile conduse de comunistul Ștefan Cujbă (129 la sută) și tov. Regep Bechir (126 la sută).

Printre tractoriștii care fac cinste stațiunii sînt: Mitică Grecea, care cu un tractor K.D.—35 a realizat 294 hantri, realizîndu-și astfel planul în procent de 200 la sută, Dumitru Bădescu, cu 181 la sută, Vasile Dumitru cu un tractor U.T.O.S.—26 a realizat 344 hantri, realizîndu-și planul în proporție de 200 la sută, Vasile Surdu cu 162 la sută.

Cu asemenea tractoriști și cu alții ca ei, S.M.T.-ul nostru se mîndrește.

Ing. mecanic
ȘTEFAN NECULA
corespondent

PLANTEAZĂ RĂSADURILE

Răsadurile de roșii ale gospodăriei colective „Dezrobirea Muncii" din comuna Codreanu, regiunea București, au crescut mari. E vremea ca ele să fie plantate în cîmp. Această lucrare se face de către colectivistele din brigada tov. Dragnea Alexandru pe care le vedeți în fotografie.

Din carnetul întrecerii socialiste

Oameni dintre ape

Pe vremuri, citisem în manualele de geografie că între brațul Borcea și Dunărea propriu zisă e baltă. Chiar așa îi spunea: Balta Ialomiței. Autorii manualelor descriau încîntați „frumusețea sălbatică" a bălții, alternanța apei și a pămîntului. Balta era numită cînd rai, cînd împărăție a... păsărilor de apă, a porcilor ce cresc liberi ca mistreții, a îndrăgostiților de exotic și amatorilor de vînătoare.

În afară de vînătorii și pescarii ocazionali, în baltă nu intrau oameni. Nefiind oameni, în baltă nu erau nici ogoare. De altfel, existența ogoarelor nici n-ar fi fost cu putință că fîșiile de pămînt erau acoperite des de ape: prin infiltrații și revărsări.

Într-o primăvară, cu vreo zece ani în urmă, gîștele sălbatice, întoarse de la drum lung, au văzut că nu mai au loc de popas în baltă. Peste tot mișunau oameni. Unii ridicau diguri de-a lungul Borcii și Dunării, alții, în interior, săpau canale pentru scurgerea apelor. Prin munca eroică a oamenilor însuflețiți de partid, balta a devenit ogor fertil. Ogor pe care producțiile la hectar se măsoară cu miile de kilograme: La o singură secție a unei gospodării de stat — secția poartă numele brațului Borcea — s-au recoltat în 1957, pe 3.000 de hectare, cîte 3.400 de kg. de porumb boabe la hectar. Cu un an mai tîrziu, — adică anul trecut — s-au recoltat la aceeași secție, pe același pămînt cîte 2.370 de kg de grîu la hectar pe 760 de hectare.

Asemenea recolte se strîng pe pămîntul smuls apelor. Dar recoltele acestea nu sînt pe plac decît celor care se mulțumesc cu puțin.

— Balta (din obișnuință numele a rămas) poate da mai mult.

Și oamenii luptă ca „balta" să producă mai mult.

...La sediul gospodăriei de stat Panduri nu găsesc decît pe omul de pază.

— Unde sînt tovarășii de la birouri?

— În baltă.

— Și contabilii?! îl întreb eu mirat.

— Da și contabilii, îmi răspunde el mirat de mirarea mea. Secțiile gospodăriei sînt dincolo de Borcea. Contabilii au mers să verifice evidențele primare.

Am din nou prilejul să mă mir.

— Cum ai spus? Evidențele primare? Dar d-ta de unde știi că se numesc așa?

Nu mai aștept să capăt răspuns. Un camion pornește spre baltă. La sediul primei secții nu-i nimeni. Nici măcar femeia de serviciu. Ușile sînt închise. La cîțiva kilometri mai departe, dincolo de adăposturile pentru animale, muncesc brigăzile de cîmp ale lui Hlopețchi Gheorghe și Dumitru Florea.

Brigăzi de cîmp e un fel de a spune. Brigada de cîmp se compune doar din brigadier. În afară de prășitul sfeclei de zahăr, recoltatul sfeclei și porumbului, toate celelalte lucrări se execută mecanic. De data aceasta însă cîmpul e plin de oameni. Se prășește sfecla de zahăr. În imediata apropiere, tractoriștii din brigăzile întîi și a doua de mecanizare completă însămînțează ultimele hectare cu porumb.

...Candidatul de partid Dumitru Florea e brigadier la brigada a doua de cîmp. Comunistul Voinea Aurel e brigadier tot la a doua. Dar la brigada de mecanizare completă. Florea și Voinea răspund de aceleași culturi. Părăsindu-și pentru cîteva minute sezonierii care prășesc sfecla, Florea trece să vadă cum merge însămînțatul porumbului.

— Cum stai, Aurele?

— Adică vrei să spui cum merge munca? Bine. Nu știi cum stau nenea Hlopețchi și cu Petrică?

— Nu stau, lucrează.

— Mi-ai întors-o vasăzică... Spune, ne întrec? Să-i dau „bătaie" mai tare?

— Grăbește-te încet...

— Cum adică s-o înțeleg?

— Știi tu cum. Mergi numai cu

M. CALIANU

(Continuare în pag. 3-a)

Pentru o recoltă bogată

Hotărîți să obțină în anul acesta o recoltă cît mai bogată la hectar, colectiviștii, întovărășiții și membrii celor două cooperative agricole de producție cu rentă din raionul Giurgiu, îndată după ce au terminat de însămînțat porumbul, au trecut la executarea primei prașile la culturile de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și în grădinile de zarzavat cît și la plivitul păioaselor de toamnă. In cîteva zile bune de lucru pe ogoarele acestui raion a fost efectuată prima prașilă la peste 850 de ha cultivate cu sfeclă de zahăr, 185 ha cu floarea-soarelui și peste 250 de ha de grădină. Pe suprafața de peste 9.550 de hectare s-a executat plivitul buruienilor la păioasele de toamnă. Fruntași la întreținerea culturilor, atît a celor prășitoare cît și a păioaselor se află membrii gospodăriilor agricole colective „Ștefan Gheorghiu", „Viață Nouă", „Elena Pavel", „23 August", „7 Noiembrie", „Congresul al II al P.M.R." din comunele Putineiu, Frătești, Daia, Ghizdaru, Stănești, precum și membrii cooperativelor agricole de producție cu rentă „1907" și „Unirea" din satele Arsache și Bălănoaia.

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

AMINTIRI DESPRE MAREA SĂRBĂTOARE

AUREL BARANGA

Cu un an în urmă „Gazeta literară" a invitat mai mulți scriitori să povestească cititorilor amintirile lor despre o zi de 1 Mai din trecut, cum au participat ei la această sărbătoare a mișcării muncitorești.

Publicăm mai jos un fragment din evocarea scriitorului Aurel Baranga publicată în „Gazeta literară" Nr. 18 (216) din 1 Mai 1958.

Am o memorie cu trape. Epoci întregi din viața mea zac într-un con de umbră și, în schimb, îndepărtate momente — de unele mă despart peste patru decenii — îmi apar incandescente și limpezi. Imi aduc astfel aminte de o zi cu un cer festiv și înalt — sînt peste patruzeci de ani de atunci — de o dimineață calmă cu parfum pascal. Locuiam într-un cartier tăiat de o gîrlă leșietică, nu departe de abator și închisoare, șerpuind printre case chircite, proptite la pămînt să nu le fure furtuna, printre maidane vaste unde-și țineau tăbăcarii scoarța și țin minte chipurile oamenilor, blînde și cenușii, mîinile lor uriașe ca niște vîsle, arse de acizi. In dimineața aceea liniștită, fețele lor arătau parcă altfel. Era ca o mască de sărbătoare, tăcută, care le acoperea chipurile și, țin minte, ca și cînd lucrurile s-ar fi petrecut ieri, grupurile potolite, femeile galbene și supte cu copii în brațe, pășind cu un soi de solemnitate obosită, alături de bărbații lor, pe străzile înguste cu noroi abia zbicit.

Ne îndreptam — aflasem asta din ajun — spre „iarbă verde". Și era — lucrul nu-mi sugera nimic sigur, nimic precis — era „întîi mai".

Dacă orice semnificație în legătură cu aceste două vorbe: „întîi mai" îmi rămînea secretă, în schimb n-am să uit pînă la moarte ce a urmat. Și nu fac în această clipă decît să stenografiez o amintire înscrisă ca o cicatrice în memorie. Mi-amintesc c-am ajuns pe o pajiște hirsută, între arbuști timizi, unde oamenii sleiți de umblet au poposit, s-au odihnit, descălțați, pe preșurile aduse de acasă și, mereu tăcuți, mereu încruntați, au început să-și desfacă legăturile cu mîncare.

Și deodată, nu știu de unde, nu știu de ce, s-au năpustit asupra noastră niște vardiști cafenii și agresivi, ne-au poruncit să ne sculăm, au răsturnat și călcat în picioare boccelele cu mîncare, și-au scos centiroanele prinse în cătărămi grele și au început să croiască în dreapta și în stînga, fără alegere, în timp ce femeile țipau îngrozite. Vacarmul a ținut puțin și mă revăd întorcîndu-mă flămînd pe aceleași străzi jilave, între oamenii mahalalei mele, bărbați înalți și galbeni, femei firave și supte, tăcuți toți și încruntați, sub un cer acoperit ce părea să se povîrnească peste noi. La jumătatea drumului ne-a prins ploaia și am adormit, n-am s-o uit niciodată, plîngînd. A fost prima dată cînd am auzit cuvintele „întîi mai" și sînt de atunci patruzeci și trei de ani împliniți.

Muncitorilor

Cu prilejul serbărei internaționale de 1 Mai

Traian Demetrescu este unul dintre poeții care s-au apropiat cu sinceritate de lupta muncitorimii noastre pentru o viață mai bună, de revendicările ei politice și sociale. Zugrăvind cu dragoste viața oamenilor simpli, năzuințele lor, poetul a condamnat cu asprime societatea bazată pe exploatare, chemînd la solidaritate pe oprimații de pretutindeni.

Poezia intitulată „Muncitorilor" pe care o reproducem a apărut în ziarul „Adevărul ilustrat" din 17 aprilie 1895. Versurile ei calde și avîntate au fost recitate de sute și mii de ori la întrunirile și șezătorile muncitorești însuflețind la luptă împotriva putredului regim burghezo-moșieresc multe generații de luptători.

In Mai, cînd rozele-nfloresc,
Scăldate-n aurul din soare,
Popoarele sărbătoresc
A muncei sfîntă sărbătoare;
Și-mbătrînita omenire
In nedreptăți și în dureri,
E tînără ca-ntreaga fire,
Sub cerul dulcei primăveri!

Noroadele, prin cugetare,
In ziua asta-și dau cuvînt,
Să șteargă tronuri și hotare,
Să fie pace pe pămînt;
Destule uri, destule patimi
Ne-au dus l-același crud omor;
Săracii nu mai au nici lacrimi
Să-și plîngă chinurile lor.

Și pînă cînd să ni se spună
Același vechi cuvînt nebun:
Că viața-i rea?... Se face bună
Atunci cînd omul este bun!
Pămîntul este larg să-ndemne
Pe orice om a-și lua un loc,
Și fiecare să-și însemne
Pe el o brazdă de noroc!

Din idealurile voastre,
O, visători flămînzi și goi,
Vor răsări, ca niște astre,
Senine lumi cu oameni noi;
Și-n vremurile acele sfinte
Pămîntul poate va fi rai:
Vor răsuna mai dulci cuvinte
In cîntecile lor de Mai!

1895

TRAIAN DEMETRESCU

1 Mai — ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii

(Urmare din pag. 1)

lioane de fermieri trăiesc în mizerie fiind în primejdie de a-și pierde ultima bucățică de pămînt.

In alte țări capitaliste ca Anglia, Germania occidentală, Franța, Italia, Japonia etc. situația e și mai rea, fără să mai vorbim de țări mai înapoiate ca Turcia, Grecia, Spania, țările coloniale din Africa, unde popoarele trăiesc în cea mai neagră mizerie.

Cu ochii îndreptați spre țările socialiste, oamenii muncii din lagărul capitalist își dau tot mai bine seama că numai scăpînd de robia capitalistă, vor izbuti să-și făurească o viață mai bună. Acest lucru îl știu și capitaliștii și-și întăresc teroarea împotriva oamenilor muncii, uneltesc în fel și chip în nădejdea că vor izbuti să țină mai departe popoarele sub călcîiul de fier. Cu ură veninoasă privesc conducătorii cercurilor reacționare spre țările lagărului socialist. Dacă le-ar sta în putere, ar mătura de pe fața pămîntului noile orînduiri sociale. Intensificînd cursa înarmărilor, făcînd o propagandă deșănțată războiului, cercurile reacționare apusene zăngăne armele, amenințînd omenirea cu războiul atomic.

Impotriva acestor uneltiri, oamenii muncii din lumea întreagă își string rîndurile. Măreața zi de 1 Mai ei o sărbătoresc în acest an sub semnul intensificării luptei pentru apărarea păcii, pentru înlăturarea primejdiei unui nou război mondial.

Condiții bune de muncă și de trai

N-am mai recunoscut locurile. Priveam în jur, în ograda de la centrul gospodăriei de stat „I. L. Caragiale" din regiunea București și nu zăream nicăieri, nici cocioaba de palantă de lîngă dudul cel înalt și bătrîn, nici sîrmele căzute ale gardului, nici bălăriile de acum trei ani de zile. In schimb, un parc. Un parc adevărat cu ronduri de flori și alei. Cîteva muncitoare tocmai plantau panseluțe și rozete. Mai în fund, au răsărit ca din pămînt, cu pălării roșii de țiglă, șase case noi, aliniate cu fața la șoseaua ce duce spre comuna Răzvani, în care locuiesc douăsprezece familii de muncitori și funcționari.

In centrul ogrăzii, a fost ridicat un pavilion administrativ care adăpostește birourile gospodăriei. In spatele acestei clădiri e cantina.

Comitetul nostru sindical se străduiește ca prevederile din contractul colectiv să fie îndeplinit întocmai în fiecare an, îmi spune contabilul Dinu Gheorghe, responsabilul financiar al comitetului de întreprindere. Iar muncitorii, la rîndul lor, răspund cu cinste grijii pe care o dovedește statul nostru democrat-popular pentru a le crea condiții cît mai bune de muncă și de trai. Gospodăria noastră este tînără. Abia are 2 ani vechime. Dar în acest timp a dobîndit succese de seamă. Anul trecut, de pildă, a realizat un beneficiu net de 785.000 de lei. In primăvara acestui an, am terminat primii pe raion însămînțatul culturilor din epoca I-a. Am semănat și aproape 700 de hectare cu porumb, față de 550 ha. prevăzute în plan. Cît privește rezultatele din sectorul zootehnic, poate e destul să arăt că planul la producția de lapte pe trimestrul I a fost depășit cu 1.800 de litri, iar în sectorul ovin s-a obținut pînă acum, peste 1.219 miei, de la 1.200 de oi, iar fătările continuă.

Relatarea aceasta foarte sumară nu ilustra însă nici pe departe realizările dobîndite la această gospodărie. In 1958, la una din secții care poartă însuși numele gospodăriei „I. L. Caragiale", s-au amenajat 2 remize pentru mașini și s-au construit 2 pătule mari. Aci, se vor ridica peste cîteva luni și 2 maternități pentru scroafe, 2 grajduri pentru tineret bovin și hale pentru 5.000 de păsări.

Anul trecut, tot aci, a fost construită o cantină modernă. (Cît privește masa ce se servește la toate cantinele gospodăriei este de calitate foarte bună, iar costul ei nu depășește 5 lei pe zi).

Cînd intri în dormitorul mecanizatorilor care lucrează în cadrul secției, ai impresia că te afli la un internat de elevi. Totul e curat — mobila, cearceafurile, fețele de perne.

La secția Preazna s-a introdus anul trecut curent electric. Peste cîteva săptămîni, va fi electrificată și cea de a 3-a secție a gospodăriei Sălcioara.

Imi plăcuseră toate cele văzute pînă acum. Era limpede că tovarășii din conducerea gospodăriei și din comitetul sindical se preocupă permanent de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor. Nu mă declaram însă mulțumit cu activitatea culturală desfășurată în gospodărie în cadrul colțurilor roșii. De aceea, nu ezitai să-i mărturisesc acest lucru tov. Calancea Teodor, președintele comitetului de întreprindere. Acesta m-a privit întîi uimit, apoi a zîmbit sigur de el.

— Să mergem într-un loc pe care am uitat să vi-l arătăm.

De departe, am auzit acordurile unui cîntec la diferite instrumente. Ne aflam acum într-o adevărată sală de spectacole prevăzută cu scenă și cabine pentru actorii amatori, iar alta pentru proiectanții de filme. Orchestra gospodăriei compusă din 8 muncitori, tehnicieni și funcționari tocmai făcea repetiție.

— Am organizat și o formație de jocuri naționale, mi-a spus președintele comitetului de întreprindere. Pînă acum, sînt înscrise numai 8 fete: muncitoarea din sectorul viticol Gurbet Filofteia, contabila Manea Florica și altele. Dar în curînd numărul lor va spori, fiindcă spectacolele pe care le dăm în fiecare sîmbătă seara se bucură de mare succes. Sala este întotdeauna arhiplină. Din încasările din ultimele săptămîni am cumpărat și un televizor. Iată-l...

AL. RAICU

Realizări în munca de contractări de cereale și floarea-soarelui

Pentru colectiviștii din raionul Fetești, încheierea de contracte cu statul prin asocieri pentru predarea de cereale și floarea-soarelui, a devenit în fiecare an un fapt obișnuit. Anul trecut, de pildă, colectiviștii din comunele acestui raion au vîndut statului prin cooperative, în baza contractelor încheiate prin asocieri, o bună parte din surplusul lor de cereale și floarea-soarelui. Aceasta le-a adus un venit de aproape 400.000 de lei.

Cunoscînd avantajele însemnate pe care le au de pe urma vînzării către stat a produselor ce le sînt de prisos, în acest an peste 10.000 de colectiviști din raionul Fetești au constituit 25 de asocieri. Prin acestea, colectiviștii au încheiat contracte pentru a vinde statului toată cantitatea de porumb, grîu și floarea-soarelui ce le va prisosi.

Și țăranii muncitori din comuna Dragu, raionul Jibou, știu că încheierea de contracte cu statul prin asocieri, le aduce însemnate cîștiguri suplimentare. Datorită acestui fapt, țăranii muncitori din comuna Dragu au format două asocieri prin care vor vinde statului, pe bază de contract, aproape 25.000 de kg. de floarea-soarelui din soiul VNIIMK.

★

Pînă zilele acestea, multe uniuni raionale ale cooperativelor de consum din regiunea Iași, au obținut realizări însemnate în munca de contractări la floarea-soarelui. Uniunile raionale Tg. Frumos, Hîrlău, Iași și altele, și-au depășit cu mult sarcinile anuale de plan la contractările de floarea-soarelui. In raionul Tg. Frumos, de pildă, cooperativa din comuna Butea, a contractat peste plan 72 de tone, cea din Oțeleni 70 de tone, iar cea din Strunga 64 de tone de floarea-soarelui.

O discuție la cooperativă

Discuția s-a iscat de la o pereche de ghete. Vînzătorul de la magazinul universal al cooperativei de consum Cocargeaua nu avea ghete de copil nr. 36. O bătrînă — desigur bunica — îl certa. De față era și președintele cooperativei.

— Cum nu-s, da' la Fetești la depozit a văzut fiu-meu ieri. Zi mai bine că vă e greu să aduceți.

Bătrîna se întoarce spre lumea aflată în magazin:

— Bate mingea împelițatul și rupe la ghete.. Il sperii că-l încalț cu opinci cum purtam eu, da' parcă poți! Cine din sat mai poartă astăzi opinci?

— Cum cine? A mea cînd joacă duminica, pe scenă la cămin. Il pui să joace toată ziua și atunci n-o să rîdă nimeni că-i încălțat cu opinci.

Bătrîna e gata să se supere. Margareta Rădulescu, o femeie cam de patruzeci de ani, intervine împăciuitor.

— Dînsa e necăjită și d-ta o mai zădărești. Mai bine să ne spună președintele de ce nu-s ghete. Nu mai aduci marfă, vrei să tragi obloanele?

Acum e gata să se supere președintele.

— Vorbiși și d-ta. Dar alaltăieri pentru ce am cerut camionul gospodăriei, nu ca să aduc marfă?

Președintele începe să înșire tot ce a adus, în ultimul timp: 20.000 de metri de țesături de bumbac, lînă și mătase, 5.500 kg de zahăr 1.600 kg. de orez, 1.887 litri de ulei comestibil, mobilă, biciclete, aparate de radio, încălțăminte.

— Ce mai, s-au vîndut mărfuri în valoare de peste un milion de lei. Cumpără de parcă ar intra cooperativa în vacanță.

— Mda, orașul ne trimite de toate, dar noi... Ce facem noi? mai întrebă Margareta Rădulescu.

Intrebarea prilejuiește președintelui cooperativei o nouă înșiruire: „30.000 de ouă, 4.078 de kg. de floarea-soarelui, 281 de kg de lînă, 6.961 de kg ceapă, 450 de piei... Asta la achiziții. Apoi la contractări: 40 de tone de porumb, 24 de grîu, o tonă de miere de albine. Asta-i ce au contractat colectiviștii din veniturile lor. Mult au contractat gospodăriile colective.

— Gospodăria cea tînără, de exemplu, a contractat 160 de tone de grîu, 210 de porumb, 66 de floarea-soarelui, peste 100 de sfeclă de zahăr, 2 vagoane de lapte. Gospodăria cealaltă e de aproape trei ori mai mare și a contractat de trei ori mai mult...

Odată pornit, președintele cooperativei se oprește greu. Margareta Rădulescu intervine în discuție, obligîndu-l să se oprească.

— Aceasta se cheamă alianță, adică frăție între muncitori și țărani. Este o alianță pe linia schimbului de produse. Muncitorii ne-au ajutat din totdeauna. In 1945 ne-au ajutat să luăm pămîntul moșierilor, mai tîrziu ne-au deschis ochii în legătură cu gospodăria agricolă colectivă. I-am ascultat, și, sub conducerea lor, am luptat și-am scăpat din nevoi.

Pe drum trec cîteva tractoare ... schimbă tarlaua. In depărtare se aude zumzet de avion ce zboară la înălțime mică.

— Iată, ne-au trimis mașini, continuă Margareta Rădulescu.

Cînd avionul se apropie, Margareta Rădulescu reia:

— Pînă și avioane ne-au trimis. Pe acesta îl cunoașteți. E avionul care a prăfuit sfecla de zahăr cu chimicale. Altfel o distrugeau gîndacii. Rămînea pămîntul negru. S-a duce acum la altă colectivă.

★

Cu știință sau nu — m-am sfiit s-o întreb — Margareta Rădulescu ținea o interesantă și folositoare convorbire. După ce au mai vorbit ba unul, ba altul, dintre cei prezenți, ea a încheiat:

— Noi putem trimite orașului mai multe produse.

Oamenii aprobă. Iar cineva observă că din cele 30.000 de ouă achiziționate de cooperativă, în primăvara aceasta, aproape 2.000 au fost date ... Margareta Rădulescu.

Era deci îndreptățită să vorbească.

M. HOBIȚAN

...Au venit să-l felicite...

Desen de AD. DRAGOMIRESCU

ORCHESTRA copiilor

Bănățenii se pricep să-și împletească în mod armonios munca cu petrecerea. Nimic nu-i mulțumește mai mult decît atunci cînd, știindu-și holdele, care cresc văzînd cu ochii, bine îngrijite și toate celelalte treburi puse la punct, vizionează filme, piese de teatru, ascultă cîntece etc.

Posibilitățile de desfătare sînt multe și variate, căci nu există comună în Banat în care să nu fie organizate echipe artistice, formații de teatru, de jocuri și orchestre. Și totuși ceva neobișnuit le-a stîrnit mirarea și admirația celor din Iecea Mare și din împrejurimi, ascultînd concertele unei orchestre ne mai întîlnite pe meleagurile bănățene: Orchestra copiilor.

Acel neobișnuit de care pomenesc mai sus constă în faptul că orchestra este formată, de data aceasta, din cei 43 de copii între 6—14 ani ai colectiviștilor din Iecea Mare. Nici conducătorul orchestrei nu depășește vîrsta de 14 ani.

Și totuși, cu gravitatea oamenilor mari, cu seriozitatea și atenția unor experimentați muzicanți, acești talentați copii de colectiviști interpretează, spre bucuria părinților și a auditorilor, diferite cîntece după note. Da, după note, căci dirijorul Iosif Belzer i-a învățat mai întîi teoria solfegiilor. Nu le-a fost ușor nici tinerilor muzicanți și nici dirijorului. Dar ce nu se poate face atunci cînd ai dorință și cînd nu-ți lipsește nimic? In trecutul nu prea îndepărtat, copiii țăranilor muncitori nici nu visau instrumente muzicale. Timpul lor liber și-l petreceau pe maidane. Acele timpuri au rămas însă de domeniul trecutului. Acum, totul e schimbat în Iecea Mare. Uniți în marea familie a colectiviștilor, munca și viața țăranilor romîni și germani, a copiilor lor, se deosebește ca de la cer la pămînt, de cea din trecut.

Azi, în condițiile noi, socialiste, gospodăria cheltuiește zeci de mii lei pentru a le face viața mai fericită. Colectiva din Iecea Mare a cheltuit de curînd 25.000 lei, pentru diferite instrumente ca viori, instrumente de suflat, acordeoane etc.

Urmînd pilda părinților lor, copiii cresc în spiritul înfrățirii.

C. VASIA

INFORMAȚIE

In zilele de 7, 8, 9 mai a.c., va avea loc la Constanța o consfătuire pe țară în problema sporirii producției de lînă fină și semifină.

La această consfătuire, organizată de Consiliul Central A.S.I.T., de M.A.S. și Departamentul Industriei Ușoare, vor participa specialiști din Institutele de Cercetări Științifice, brigadieri și tehnicieni din cadrul unităților agricole de stat și cooperatiste.

UN GRĂDINAR FRUNTAȘ

E aproape seară. Vîntul a mai contenit, dar temperatura aerului se menține încă scăzută. La grupul de răsadnițe al brigăzii I-a de la gospodăria de stat Domnești, regiunea București, forfotă mare. Cu gesturi repezi, cîțiva muncitori aștern peste răsadnițe rogojinile scoase din nou din magazie. E pericol de brumă și tinerele plante trebuie ocrotite cu grijă împotriva capriciilor vremii.

Aici, printre răsadnițe, l-am întîlnit pe brigadierul legumicol Gheorghe Constantin, sau mai pe scurt „nea Gogu" cum îl numesc cu simpatie muncitorii și tehnicienii gospodăriei. E un om trecut de 50 de ani. De prima dată îți pare tăcut. Aparența este însă înșelătoare. Dacă amintești cumva de grădinărit, limba i se dezleagă.

Pasiunea pentru legumicultură îl face deseori să uite povara anilor și să se ia la întrecere cu cei mai tineri brigadieri din gospodărie; și niciodată nu s-a dat bătut. In fiecare an brigada pe care o conduce și-a realizat și depășit sarcinile de plan. Pentru munca sa, pentru realizările frumoase obținute în producție, statul nostru democrat-popular l-a răsplătit cu Medalia Muncii.

Deosebit de frumoase sînt rezultatele obținute în 1958. Brigada sa a dat în acest an 1.021.112 kg. legume și zarzavaturi, în loc de 737.220 kg. cît prevedea planul. Să scoți peste un milion de kg. legume de pe 50 de ha. — suprafață care revine brigăzii — nu-i chiar atît de lesne. Aceasta a fost cu putință datorită obținerii unor producții ridicate la hectar la principalele culturi legumicole. Roșiile, bunăoară, au produs pe 17 ha., în medie, cîte 28.100 kg. la ha. La varza timpurie s-a recoltat (de pe 2 hectare) 52.519 kg., iar la varza de vară peste 35.000 kg. la ha. Ca urmare a depășirii planului de producție, brigada sa a fost premiată anul trecut cu suma de 58.000 lei.

„Secretul" acestor frumoase rezultate constă în bună măsură în organizarea temeinică a muncii, antrenarea și cointeresarea tuturor muncitorilor din brigadă. In fiecare seară, după terminarea lucrului, obișnuiește să facă un mic instructaj cu membrii brigăzii asupra activității de a doua zi; în felul acesta, fiecare își cunoaște cu precizie sarcinile și locul de muncă. Brigadierul Gheorghe Constantin pune mare preț pe munca în colectiv. Cînd se ivește vreo problemă deosebită, se sfătuiește cu ceilalți membri ai brigăzii, le cere părerea și sprijinul lor. Pretențios, pretinde întotdeauna ca fiecare lucrare să fie făcută la vreme și de bună calitate. De multe ori organizează pe teren mici demonstrații practice pentru ca treaba să meargă cît mai bine.

Aflîndu-se în permanență în mijlocul muncitorilor din brigadă, împărtășindu-le din experiența sa îndelungată de grădinar, a izbutit să-și creeze un colectiv de tineri muncitori bine pregătiți — printre care se numără Ion A. Călin, candidat de partid, Radu Florea, Ioniță Radu și alții — pe care se poate bizui în orice împrejurare.

Grădinar cu experiență îndelungată, Gh. Constantin dă mare atenție aplicării în măsură cît mai mare a tehnicii grădinărești. In timpul îndelungat de cînd lucrează în gospodărie, a izbutit să cunoască terenul grădinii ca pe propriul buzunar. Știe cu precizie unde merge fiecare cultură legumicolă, cum trebuie lucrată fiecare bucățică de pămînt. Brigada sa e renumită mai ales în producerea unor răsaduri de bună calitate. In primăvara aceasta aproape toate răsadurile de roșii, varză, vinete etc., au fost produse în ghivece nutritive — metodă pe care o folosește cu succes de mai bine de 4 ani. Ingrijite de mîini pricepute răsadurile s-au dezvoltat bine și pr... mit recolte bogate.

De mare prețuire se bucură în brigada condusă de Gh. Constantin și aplicarea celorlalte măsuri agrotehnice: pregătirea corespunzătoare a terenului, fertilizarea solului, semănatul și plantatul în cîmp, îngrijirea atentă a culturilor în perioada de vegetație, ș.a.m.d. In ultimii ani, au început să fie folosite în măsură din ce în ce mai mare, pe lîngă gunoiul de grajd și îngrășămintele chimice. Anul trecut, de pildă, au fost aplicate în timpul perioadei de vegetație, mai ales la cultura verzei de toamnă și a roșiilor, îngrășăminte suplimentare (azotat de amoniu) cîte 100 kg./ha., o dată cu udatul. Trebuie spus de asemenea că în brigada sa fiecare colțișor de grădină e folosit cu chibzuință. De îndată ce un răsad a pierit, este înlocuit cu altul. Se folosește de asemenea metoda culturilor duble și intercalate.

Inainte de a mă despărți de Gh. Constantin am mai aflat un fapt î... semnat și anume că brigada sa e fruntașă în întrecerea desfășurată pe gospodărie în cinstea zilei de 1 Mai. Obiectivele întrecerii sînt: cît mai multe legume livrate oamenilor muncii din Capitală și executarea corespunzătoare a lucrărilor de sezon. Pînă acum cîteva zile, din sectorul brigăzii I-a fuseseră recoltate și trimise pe piețele orașului peste 30.000 kg. spanac, 1.000 kg. salată și alte legume proaspete. De asemenea fuseseră plantate în cîmp 4 ha. cu cartofi, 3 cu varză timpurie, 2 cu varză de vară, 4 cu castraveți, 1 cu roșii etc.

Ca și în ceilalți ani, brigadierul Gh. Constantin este hotărît să nu-și calce angajamentul luat față de conducerea gospodăriei: de a depăși cu mult cele 760 tone de legume pe care le are de realizat potrivit planului anual și a contribui astfel la îmbunătățirea aprovizionării muncitorilor de la orașe.

Ing. N. FLORIAN

Vizitînd un centru școlar

Toate școlile aspiră să-și creeze o tradiție, un renume, să se vorbească despre ele și realizările lor. Este o dorință firească, ușor de înțeles. Cîtă bucurie poate să aducă o scrisoare, trimisă din cine știe ce colț de țară, în care se spune: „Absolvenții școlii dvs. au dovedit în producție pricepere profesională și multă conștiinciozitate. Astăzi ei sînt cadre de nădejde în gospodăria noastră, oameni cu care ne mîndrim".

Profesorii și maiștrii centrului școlar agricol din Buzău au primit asemenea scrisori: de la S.M.T. Topraisar, de la G.A.S. Dunărea, de la G.A.S. Brateș, din multe părți. Au încercat această bucurie. Prima promoție de maiștri mecanici ai școlii au pășit în viață abia cu un an în urmă, dar priceperea și temeinica lor pregătire profesională au vorbit convingător chiar într-un răstimp atît de scurt.

De curînd, cînd am vizitat această adevărată „pepinieră" de maiștri și muncitori mecanizatori, elevii și profesorii discutau cu aprindere un reportaj care apăruse în „Scînteia Tineretului". Eroul reportajului, șeful mecanic Sirștiuc, era un fost elev al școlii. De aceea, exemplul în muncă și faptele de laudă ale comunistului Sirștiuc — astăzi mecanic șef la gospodăria de stat „Dunărea" — treziseră atîta bucurie în școală. Prin pilda lui în muncă fostul elev aducea mulțumire celor care l-au pregătit și îndrumat în viață.

Directorul școlii, tov. Tudor Nicolae mi-a vorbit cu aceiași căldură și despre alți absolvenți astăzi maiștri, mecanici șefi în diverse gospodării de stat, S.M.T.-uri și centre mecanice sau care au devenit ei înșiși profesori la școli profesionale.

Centrul școlar agricol din Buzău, e o creație a anilor de democrație-populară. Aici sînt pregătiți și școlarizați sute de muncitori agricoli, mecanici și maiștri mecanici, cadre de nădejde pentru agricultura socialistă a țării noastre.

Și pretutindeni unde vor merge prin munca și priceperea lor, ei vor face să crească binemeritatul prestigiu al neuitatei lor școli.

Că prestigiul școlilor noastre de mecanizare și agricultură a crescut în rîndurile părinților este un fapt de netăgăduit. In toamna trecută la examenul de admitere s-au prezentat un număr aproape dublu de candidați, față de locurile existente. Ce demonstrează oare aceasta, dacă nu interesul cu care colectiviștii, țăranii întovărășiți, muncitorii își trimit copiii să învețe în aceste școli.

Nu-l cunosc pe colectivistul Boabeș din comuna Mărcenu, dar faptul că și-a trimis amîndoi copiii să urmeze această școală, să devină agricultori și mecanizatori iscusiți, mă îndreptățește să-l consider un om înțelept, deosebit.

★

Pe cînd vizitam laboratoarele și atelierele școlii, toate luminoase și curate, tov. ing. Pătrașcu Nic., directorul adjunct a exclamat la un moment dat: „Pe vremea cînd eram student, nu aveam în laboratoarele noastre la facultate materialul didactic pe care-l vedeți aici în școală. Elevii noștri au făcut sub conducerea profesorilor peste 1.200 de planșe, au confecționat diferite piese și panouri didactice, mecanisme, au secționat piese, motoare, au pregătit diferite miniaturi". M-am putut convinge cu ochii mei de aceste realizări. In atelierul de mașini agricole elevii anului II maiștri: Răduță Valeriu, Mitrea Ion, Ceaușu Dobre și Vasilache Nicolae tocmai lucrau la macheta unui transportor melc și a rabatorului de la combina S-4.

Indemînarea elevilor școlii este de-a dreptul uluitoare. Am privit cu o adevărată încîntare machetele de cultivator, grapă cu colți, grapa cu discuri, plug purtat, tractor K.D.-35. O batoză în miniatură funcționează aidoma în fața ochilor noștri.

Profesorul Paxino îmi arată nu fără mîndrie lucrările executate de elevii lui din anul I în atelierul de lăcătușerie: clește de țevi și de supape, dălți în cruce, menghine de mînă pentru ajustaj fin, chei inelare, chei fixe mecanice. Toate vorbesc despre îndemînarea viitorilor mecanizatori, despre dragostea cu care au îmbrățișat ei această frumoasă meserie.

La atelierul de reparat tractoare și mașini agricole — atelierul are plan de producție — profesorul Casetti lucra la repararea unui tractor. Il ajutau cu pricepere și sîrguință, cu privirea atentă la fiecare mișcare a maistrului, elevii Tutunea Gheorghe și Nica Gheorghe, din anul II-B.

Ferma didactică a luat naștere aproape numai din beneficiile atelierelor școlii și din munca entuziastă a elevilor și profesorilor. (Ministerul ar trebui să sprijine cu mai multă înțelegere terminarea unor construcții extrem de necesare pe care școala le-a preluat).

Cele 150 de hectare, viitorii mecanizatori le lucrează după principiul mecanizării complete — adică de la pregătirea terenului pînă la recoltarea produselor sub îndrumarea directorului adjunct ing. Turcu Ion. Anul trecut elevii au obținut pe acest teren abia recuperat (cernoziom degradat) recolte de 1.150 kg. floarea-soarelui și 2.000 kg. grîu la hectar. Anul acesta ei speră să obțină peste 2.400 kg. grîu la hectar. De asemenea, s-au angajat să obțină producții fruntașe la floarea-soarelui — pe 4 ha. și la porumb pe o suprafață de 5 ha.

Profesoara Iacob Glicheria, lucrează cu elevii într-un cîmp experimental unde urmărește eficacitatea aplicării îngrășămintelor bacteriene — în doze diferite și la culturi diferite. Experiențele sînt urmărite cu interes de toți elevii școlii. Așa se naște dragostea pentru știință, pasiunea pentru cercetare.

Profesorii școlii mi-au vorbit cu încredere despre perspectivele deosebite pe care le au cei mai buni elevi ai școlii ca: Iancu C. Ștefan, Frăsineanu Vasile, Vlădoiu Ioan, Pamfil T. Ioan, Angelescu D. Dumitru, Șelaru Gh., Butu C. Mihai, Popa Dumitru, Nicolai Dobre — cu toții fii de colectiviști și întovărășiți.

Tinerețea e nedespărțită de pornirile entuziaste, de pasiune și avînt clocotitor. Brigăzile de muncă patriotică din școală în fruntea cărora sînt utemiștii au scos acest lucru în evidență cît se poate de convingător. Pînă de curînd ele efectuaseră peste 5.000 de ore-muncă voluntară. Mîndri, elevii își povestesc cum au contribuit la dezăpezirea orașului, cum au pavat strada Leonte Filipescu, despre plivitul orzului și ovăzului pe care l-au făcut într-un timp record în cinstea zilei de 1 Mai. Pînă la sfîrșitul anului cele 9 brigăzi vor realiza 50.000 de ore-muncă patriotică. E un angajament de cinste pe care elevii centrului școlar din Buzău îl vor realiza în ciuda oricăror greutăți.

A doua promoție a școlii se pregătește să plece în producție. Noii absolvenți se vor avînta în viață cu încredere, cu pasiune tinerească clocotitoare, cu dragoste de muncă. Și în curînd alte și alte scrisori de mulțumire și recunoștință vor sosi pe adresa școlii în care aceștia au învățat o meserie frumoasă și prețuită în zilele noastre.

LUCIAN CURSARU

1 MAI la Pădureni

Comuna se află la cîțiva kilometri de Mărășești, în apropiere de apa Siretului. Din gara Pădureni apuci pe o șosea largă și bine întreținută, care duce prin mijlocul comunei pînă în marginea zăvoiului din lunca Siretului. De o parte și de alta a șoselei, începînd chiar de la gară, întîlnești case tot una și una, văruite proaspăt, cu curți curate, cu grădini de pomi în floare. Poate că este una dintre cele mai frumoase așezări pe care le-am văzut cutreierînd satele Moldovei. Dar nu numai atît se poate spune despre comuna aceasta cu oameni de o rară omenie — nu numai frumusețea locurilor te atrage, ci mai presus de toate, îți trezesc un viu interes prefacerile prin care a trecut ea și locuitorii ei, în anii noștri.

Cele două școli, căminul cultural, biblioteca cu mulți cititori, lumina electrică, stația de radioficare, difuzoarele și aparatele de radio din casele pădurănenilor — viața nouă care înaintează cu pași repezi spre cultură și civilizație, iată ceea ce se poate spune în completare despre comuna aceasta din lunca Siretului. Și totul vine de acolo că oamenii, deveniți stăpîni pe viața lor, pe munca lor, formează acum o singură familie — familia colectiviștilor. „Octombrie Roșu", așa se cheamă gospodăria colectivă din Pădureni, în care toate cele 162 de familii de țărani muncitori și-au unit pămînturile (340 hectare teren arabil, 30 hectare vie pe rod, 10 hectare vie nouă, 12 hectare vie în curs de plantare).

Acum, la Pădureni, și primăvara este alta. Pămînturile aburinde au primit pe adevărații lor stăpîni; atotputernicia moșierilor și arendașilor Sturza, Vidrașcu, Nedelcu și alții, a rămas doar o tristă amintire pentru pădurăneni. Cîmpul, grădinile și zăvoiul au înverzit numai pentru ei. Apa cea fără odihnă a Siretului, duce cu ea la vale un alt cîntec, cîntecul muncii libere, al cărui ecou trezește noi și noi dorinți de viață nouă.

— Eu mă uit în viitor ca în strachina din care mănînc. Acuma aș vrea să mai fiu tînăr, spunea bătrînul Calistrat Melinte, om trecut de 80 de ani, care a avut fericirea să trăiască și zilele cînd omul ce muncește este cinstit după a sa faptă.

Bătrînul cu vorba înțeleaptă și inima prea bună, este colectivist. Deși la o vîrstă atît de înaintată, el n-a putut rămîne în afară, cu toate că de multe ori își spunea: „Ce-o să fac cu mine, în colectivă, că sînt prea bătrîn și n-oi putea munci, iar cine nu muncește nu mănîncă". Dar, unchiașul s-a convins că treaba-i alta în gospodăria colectivă. Acolo, după cum este rînduiala, și bătrînii își au viața asigurată. Asta a văzut-o el în iarna trecută, cînd o căruță a gospodăriei colective i-a intrat în ogradă încărcată cu produse drept ajutor de bătrînețe. Tot atunci, Aneta și Gheorghe — fiica și nepotul unchiașului — cu care el stă împreună, au primit pentru 397 zile-muncă: 2.779 kg grîu și porumb, 794 kg legume și zarzavaturi, 357 litri de vin și țuică, 3.970 lei în numerar etc.

In cinstea sărbătorii

Comuna a devenit acum mai frumoasă: ulițele sînt măturate, casele și gardurile văruite. Glasuri de școlari răsună mai tare, pregătind cîntecele pentru serbarea de 1 Mai. Președintele sfatului popular comunal, tov. Ghica, învățătorul Melinte, nu-și găsesc astîmpăr. Tov. Mocanu, președintele gospodăriei colective, are scris negru pe alb: toate însămînțările au fost terminate la vreme. Și totuși, colectiviștii mai au de făcut ceva: plantarea răsadurilor în cîmp, plantarea în continuare a viei pe cele 12 hectare planificate. Iată-i pe tovarășii Baran Izu, inginerul gospodăriei și Toader Enoiu, brigadierul viticol, împreună cu colectiviștii zorind lucrul în cinstea lui 1 Mai.

Cine să stea locului cînd viața cheamă la luptă? Cine poate fi liniștit la gîndul ca în ziua de 1 Mai să nu poată lua parte la sărbătoare cu datoria împlinită? Nimeni din Pădureni.

Așa, sărbătoarea de 1 Mai capătă un înțeles adînc și pentru oamenii din comuna de la apa Siretului. Și ce frumoase pregătiri s-au făcut! După serbarea de la căminul cultural, colectiviștii vor merge în zăvoi, la iarbă verde — să se bucure de bucuria vieții noi cu ocazia zilei de 1 Mai. Vor răsuna cîntecele, va fi voie bună. Involburate, apele Siretului vor lua cu ele ecoul bucuriei de viață a colectiviștilor din Pădureni, unindu-l cu al altor bucurii întîlnite în sus și în jos, în satele unde altădată n-a cunoscut așa ceva.

Bucuria pădurănenilor se oglindește în lanul verde de grîu al gospodăriei colective, în muncile de însămînțări bine executate, în lucrările din vie, în construcțiile ridicate de curînd, — numai în hărnicie și pricepere gospodărească. De aceea, sărbătoarea de 1 Mai este atît de așteptată; de aceea, ea va fi și prilej de noi forțe, de nou avînt, pentru tot mai frumoase succese în munca din gospodăria colectivă, în făurirea unei vieți tot mai îmbelșugate.

TRĂIASCĂ 1 MAI!

RADU SANDU

Cu ajutorul incubatoarelor

Colectiviștii din Cumpăna, raionul Negru Vodă, dau o mare atenție creșterii păsărilor. In acest an ei vor crește peste 9.500 de păsări, dintre care, 1.900 vor fi giște. Pînă acum cîteva zile cu ajutorul celor 6 incubatoare au fost scoși peste 2.000 pui și în curînd vor fi scoși alți 1.000 de pui.

Producții record în gospodăria colectivă

Minunate și îndrăznețe planuri s-au făurit la consfătuirea regională a celor ce muncesc în agricultură, ținută la Constanța la începutul lunii martie a.c. Minunate pentru că ele tind spre o viață din ce în ce mai înfloritoare, mai frumoasă și mai îmbelșugată. Indrăznețe pentru că în trecut, din pămîntul Dobrogei, țăranul, cu toată truda lui, nu-și scotea nici pîinea trebuincioasă vieții de toate zilele.

— Sîntem hotărîți ca în acest an să scoatem producții record la patru culturi, a spus tov. Gh. Bileca, președintele gospodăriei colective din Palazu Mare, și angajamentul lui a stîrnit admirație și entuziasm. La sfecla de zahăr vom obține o producție de 120.000 de kg la ha, la porumb de 40.000 de kg la ha, la floarea-soarelui de 16.000 de kg la ha și 60.000 de kg de roșii la ha. Suprafața ce o vom cultiva cu fiecare din aceste culturi va fi de 0,25 de ha, a continuat tov. Bileca.

Angajamentul luat este într-adevăr îndrăzneț, dar înfăptuirea lui e pe deplin posibilă.

★

Colectiviștii din Palazu Mare au început munca hotărîți ca angajamentul luat de președintele gospodăriei lor să devină fapt împlinit.

Terenul destinat pentru producțiile record — în suprafață de 1 ha — a a fost mai întîi arat din toamnă la adîncimea de 22-25 de cm. Apoi, la sfîrșitul lunii februarie, a fost din nou arat la 60-70 de cm adîncime, pentru a se crea rădăcinilor plantelor condiții optime de dezvoltare. Odată cu această arătură, pămîntul a fost fertilizat cu 20 de tone de gunoi de grajd nefermentat și cu 150 de kg de sare potasică care s-a pus la fund pentru a ajuta activitatea microorganismelor. La 30-35 cm, adică pe la mijlocul arăturii, s-au mai administrat 100 tone gunoi de grajd bine fermentat și 400 kg de superfosfat. Iar în stratul de la suprafață s-au mai dat încă 200 kg de azotat de amoniu. Ingrășămintele chimice au fost distribuite cu ajutorul unor dispozitive puse la plug.

Datorită faptului că în iarnă și în această primăvară au căzut puține precipitații, cu cîteva zile înainte de însămînțare terenul a fost irigat cu 1.000 mc de apă. Apoi, la zvîntare, s-a grăpat. Pentru însămînțarea porumbului s-a executat o cultivație la adîncimea de însămînțare.

Insămînțatul florii-soarelui s-a făcut în a doua decadă a lunii martie, iar al sfeclei de zahăr în cea de a treia decadă. Porumbul a fost semănat la 21 aprilie. La floarea-soarelui s-a folosit sămînța din soiul VNIIMK, iar la porumb sămînța dublu-hibrid Pioneer 383.

Fertilizarea pămîntului cu asemenea cantități de îngrășăminte naturale și chimice (pe lîngă îngrășămintele chimice administrate la pregătirea terenului se vor mai da mari cantități de îngrășăminte chimice pe faze de vegetație) permite o densitate mult mai mare de plante. Astfel, sfecla de zahăr a fost însămînțată la 40 de cm între rînduri, și 15 cm pe rînd, floarea-soarelui la 50/30 de cm, iar porumbul la 60/30 de cm. Prin aceste distanțe se asigură o densitate de 140-150.000 de plante la ha, 66.000 și respectiv 55.000 de plante la hectar. Completarea eventualelor goluri se vor face cu plante cultivate în ghivece nutritive.

Lucrările de întreținere a culturilor și combaterea dăunătorilor au un rol de seamă în sporirea producției la hectar. De aceea, colectiviștii le vor face ori de cîte ori va fi nevoie.

La obținerea acestor producții va contribui în mare măsură și aplicarea îngrășămintelor chimice pe faze de vegetație. In acest scop, gospodăria a asigurat cantitățile de îngrășăminte necesare. Ingrășămintele faziale vor fi aplicate astfel: la răsărire 360 de kg de azotat de amoniu și 100 kg de superfosfat la ha. Odată cu prașila întîia se vor da 360 de kg de azotat de amoniu, 250 de kg de superfosfat, 100 de kg de sare potasică și 10—20 de kg de magneziu. La prașila a doua 180 de kg de azotat de amoniu, 250 de kg de superfosfat și 200 de kg de sare potasică, iar la prașila a treia 500 de kg de superfosfat și 100 de kg de sare potasică la hectar. Apoi, la brunificarea mătăsii și la umplerea boabelor la porumb, în timpul înfloritului și la umplerea semințelor de floarea-soarelui, la îngroșarea rădăcinilor și pe la mijlocul lunii august la sfecla de zahăr, se vor mai da cîte 250 de kg și respectiv 150 de kg de superfosfat la ha. In afară de aceste cantități de îngrășăminte chimice, la sfecla de zahăr se vor mai administra la prașilele 1, 2, 3 și 4, apoi la îngroșarea rădăcinilor și în luna august, cîte 10—20 de kg de magneziu și borax.

In ce privește irigatul, acesta se va aplica de 7—8 ori, la timpul cel mai potrivit, dîndu-se cîte 600—1.000 mc la fiecare udare.

Angajamentele luate de președintele gospodăriei se bazează tocmai pe cele arătate mai sus, și nu încape îndoială că ele vor fi îndeplinite.

V. CAZACU

TURMA GOSPODĂRIEI COLECTIVE

Colectiviștii din comuna Ciochina, regiunea București, au dezvoltat mult sectorul zootehnic al gospodăriei, care le aduce însemnate venituri. Turma de oi, bunăoară, a adus anul trecut gospodăriei un venit de peste 65.000 lei. Anul acesta, colectiviștii au hotărît, între altele, să mărească turma de oi cu încă 1.000 de capete. In fotografie: o parte din oile gospodăriei.

„Fabrica" de pui

Am fost la una din cele mai mari crescătorii de păsări din țară, la gospodăria de stat „Avicola" de lîngă Bacău. Mărturisesc că aruncîndu-mi privirile către fațada clădirilor, n-am putut bănui din capul locului nici pe departe, că halele ce se înșiră în dreapta și în stînga aleielor pot adăposti 14.000 de păsări adulte din rasa Rhode Island, 105.000 de puicuțe și cocoși pînă la 6 luni și că incubatorul de aci poate produce anual peste 500.000 de pui de o zi.

In acest an, incubatorul este alimentat cu ouă în primul rînd de către gospodărie. De altfel, tot de la gospodărie se trimit ouă și stațiunilor de incubație de la gospodăriile de stat Copou-Iași, Periș, Movila-Vulpii-Ploești, ca și stațiunilor de incubație ale sfaturilor populare raionale: Bacău, Tg. Ocna și Zeletin.

Incubatorul care în primele două luni de producție a scos 8-9.000 pui pe săptămînă, începînd de la 1 aprilie produce cîte 20.000 de puișori, săptămînal. Personalul care lucrează aci e restrîns: tehnicianul veterinar Sora Nicolae, operatoarea șefă Chiriac Ecaterina și cîțiva muncitori. Aceștia fac sortarea ouălor, le cercetează la 10 și la 18 zile de la punerea la incubație iar în a 21-a zi, le coboară în sertarele de la subsolul incubatorului.

Priveam cu atenție prin geamurile de sticlă procesul de ecloziune.

In sutele de cutii pregătite pentru a fi trimise la gospodării, piuiau mii de pui scoși de dimineață din incubator.

— Cu ce îi expediați? Am întrebat-o pe operatoarea șefă.

— Cu mașina pînă la aeroport, iar de acolo cu avionul. La unitățile din jurul nostru, firește, numai cu mașinile.

Aflai că o bună parte din puii scoși din incubator sînt trecuți în sălile special amenajate ale gospodăriei, unde sînt crescuți pînă la 3 luni, pentru a fi livrați pe piață.

— Ce metode noi aplicați în creșterea puilor? l-am întrebat pe tov. Chiriac.

— Cu ajutorul luminii electrice, prelungim lumina zilei cu 2-3 ore pe zi. Drojdia de bere pe care o dăm puilor, o supunem unei iradieri de raze infraroșii în scopul măririi procentului de vitamină în hrană (cîte un gram de fiecare pui zilnic). Le dăm zilnic lapte smîntînit, în afară de săruri minerale și untură de pește...

Puii scoși de cîteva săptămîni, viguroși, ciuguleau din amestecul dat de către îngrijitoare, din care morcovii erau „serviți" la discreție. Responsabila celor două săli, tov. Maxim Elena, se străduiește să reducă pierderile la maximum. Iar rezultatele de pînă acum dovedesc că efortul ei este încununat de succes.

In cele 24 de hale ale gospodăriei, cotcodăceau găinile. In primul trimestru al anului, planul de ouă a fost îndeplinit, iar producția este în continuă creștere.

— Dar baza furajeră? l-am iscodit pe tov. ing. Chiriac.

— Avem la dispoziție 35 de hectare cu lucernă pe care scoatem păsările cu ajutorul a 80 de cotețe mobile. Anul acesta am însămînțat 50 de hectare cu orz și 15 ha cu morcovi. Firește, e vorba de o suprafață redusă. Pentru ca să asigurăm necesarul de furaje din producție proprie, ne-ar trebui o suprafață de teren mult mai mare.

Tov. ing. Chiriac avea perfectă dreptate. Asigurarea bazei furajere proprii ar contribui în mare măsură la ieftinirea prețului de cost, care anul trecut aci a fost depășit cu 0,20 lei la kilogramul de carne de pasăre.

Evitîndu-se transportul și manipularea furajelor de la alte unități agricole socialiste, s-ar putea deci realiza și aci importante economii.

Intrucît m-am convins că nici pentru incubator nu există în prezent spațiu suficient de lucru, socot că Trustul Gostat Bacău are datoria să studieze grabnic și cu atenție posibilitatea asigurării unor condiții bune pentru desfășurarea normală a activității acestei gospodării specializate în ramura avicolă.

Fiindcă posibilități pentru crearea acestor condiții există din plin.

ION DRINCU

Din carnetul întrecerii socialiste

Oamenii dintre ape

(Urmare din pag. 1)

viteza întîi. Poate că o să semeni mai puțin, dar întrecerea se termină definitiv la toamnă...

★

Ați înțeles din discuția dintre Voinea și Florea că ei se află în întrecere cu alte brigăzi. Intrecerea socialistă dintre brigăzile a doua de cîmp și de mecanizare completă, pe de o parte, și brigăzile întîi conduse de Hlopețchi și Petrică Barbu, pe de altă parte, s-a pornit la începutul campaniei de însămînțări.

Primele rezultate se vor vedea peste cîteva zile, la 1 Mai, cînd se încheie prima etapă. Pe cîștigătorul întrecerii îl va hotărî însă recoltarea. Atît Florea cu Voinea cît și Hlopețchi cu Barbu s-au angajat, cînd au început întrecerea, să depășească producția planificată cu 20 la sută la porumb și 10 la sută la sfeclă. În cifre absolute angajamentul înseamnă: peste 4500 de kg de porumb și zeci de tone de sfeclă la hectar.

Vor reuși? Desigur. Însămînțările s-au terminat în epoca optimă. Sfecla de zahăr a răsărit și e frumoasă. Porumbul a fost însămînțat tot la aceeași adîncime. Deci va răsări și se va coace odată. Densitatea de boabe la hectar e cea cerută. Rîndurile sînt perfect drepte. Prașilele vor fi, așadar, mecanice.

Dumitru Florea este și președintele comitetului de întreprindere al secției. În calitatea aceasta el este organizatorul întrecerii socialiste între brigăzi. N-am apucat să stau de vorbă cu tov. Florea despre mersul întrecerii în întreaga secție. A venit cineva în fugă.

— Hai repede, te cheamă la Departament.

— La Departament? Dar pentru ce?

— Pentru o treabă importantă desigur. E om „greu" brigadierul nostru.

Florea a mai întîrziat cîteva ore în cîmp. Înspre seară am mers împreună la gospodărie.

Pe malul Borcei, în așteptarea podului plutitor, am stat cam o oră. Împreună cu noi mai așteptau podul vreo 10—15 oameni. De la unul din ei am aflat că directorul gospodăriei de stat vecine e plecat în Cehoslovacia să învețe cum se cultivă mai cu spor sfecla de zahăr. Altul mi-a spus că omul de alături este Apolozan despre care s-a scris cartea „Ciobanul care și-a pierdut oile", iar vecinul său era unul din eroii romanului „Bărăganul".

Am trecut Borcea cea neliniștită de vînt, de părea că apa joacă în loc, împreună cu doi eroi literari. Erau doi din oamenii dintre ape. Oameni cutezători, prinși în întrecere să sporească rodnicia „bălții".

Apele vor fi stăvilite

In comunele Seaca și Traian din raionul Turnu Măgurele, apele unor pîrîuri izvorînd din gurile „Didroiului" invadau an de an circa 6000-7000 ha de teren bun pentru agricultură.

La chemarea organizațiilor de partid și a sfatului popular comunal, țăranii muncitori din aceste comune au pornit cu toate forțele să pună stavilă forței distructive a apelor, efectuînd îndiguiri și baraje.

Pe șantierele de aici, echipele organizate de deputați comunali au astupat albiile unor pîraie pe o lungime de circa 600 de metri. De asemenea, a fost ridicat un dig înalt între 1-3 metri; pentru această lucrare au trebuit transportați circa 20.000 de metri cubi de pămînt. Acum se lucrează la construirea de baraje din piloți de lemn și împletituri de nuiele.

In cinstea zilei de 1 Mai, oamenii muncii din aceste comune s-au angajat să termine complet îndiguirea apelor și astfel să ferească de inundare cele 6-7.000 de ha de teren.

IOSIF BARBU
corespondent

Sporirea producției de lînă fină și semifină — o sarcină actuală

Prof. dr. THEODOR NICA
de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" București

In expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, s-a arătat printre altele că, „este necesar să fie luate în continuare măsuri pentru creșterea șeptelului de oi și îmbunătățirea raselor de ovine, astfel ca în următorii 3—4 ani numărul oilor cu lînă fină și semifină să ajungă la cca. 50 la sută din total. Prin înfăptuirea acestor sarcini și prin darea în funcțiune a fabricii de rolan, în 1961—1962 vor fi create posibilități pentru a acoperi în cea mai mare parte necesarul de lînă din producția internă".

Datorită poziției sale geografice și a condițiilor pedoclimatice favorabile, țara noastră are posibilități pentru dezvoltarea creșterii oilor cu lînă fină și semifină pe cel puțin două treimi din teritoriul său. Pe lîngă aceasta, tradiția milenară de păstori a poporului nostru și dragostea cu care acesta se ocupă de creșterea oilor, constituie alături de o bună organizare a dezvoltării sectorului ovin chezășia succesului în această direcție.

In ultimii ani ca urmare a sprijinului tehnico-material primit din partea statului democrat-popular, numeroase gospodării agricole de stat și colective care au dezvoltat ramura creșterii oilor, au obținut an de an rezultate dintre cele mai bune. Pot fi date ca exemplu gospodăriile agricole de stat Valea lui Mihai, Salonta și Sălard (regiunea Oradea), Carei (regiunea Baia Mare), Peștera (regiunea Constanța), și altele.

Anul trecut, de pildă, producția medie de lînă pe cap de oaie recalculată la randament a fost la gospodăriile de stat Valea lui Mihai și Carei, de 7,7 kg. și respectiv 8,05 kg. lînă. La aceasta din urmă, prin folosirea berbecilor amelioratori de rasă Stavropol, a unei îngrijiri și hrăniri raționale, s-a reușit să se îmbunătățească și calitatea lînii, lungimea șuviței crescînd la oile mame de la 5,43 cm. în anul 1955, la 7,12 cm. în 1958.

Succese de seamă în direcția sporirii producției de lînă fină s-au obținut și în unele gospodării agricole colective din țara noastră. Bunăoară, gospodăria colectivă Salonta din regiunea Oradea, la un efectiv de 851 oi merinos a realizat în medie cîte 5,184 kg. lînă, iar gospodăria colectivă Ciumești din regiunea Baia Mare, la un număr de 154 capete oi merinos a obținut în medie o producție de 6,337 kg. lînă pe cap de oaie.

Demn de subliniat este faptul că majoritatea gospodăriilor agricole socialiste din regiunea Constanța cresc oi. De la oile merinos provenite de la stațiunea experimentală zootehnică Palas, crescute de diferite gospodării colective s-a obținut în 1958 în medie cîte 4,3 kg. de lînă.

La spanca ameliorată producția cea mai mare — de 4,12 kg. lînă — a fost realizată în 1958 de gospodăria agricolă de stat Peștera-Constanța — unde s-a obținut și prețul de cost cel mai scăzut — 22,64 lei la un kg. de lînă produsă.

Aceste cîteva exemple demonstrează îndeajuns posibilitățile mari pe care le au unitățile agricole socialiste de a spori productivitatea în sectorul ovin, livrînd industriei textile din an în an lînă mai multă, de calitate mai bună și la un preț de cost scăzut.

Căile sporirii producției de lînă fină și semifină

Pentru acoperirea necesarului de lînă de calitate din producția internă, este necesar în primul rînd să se acorde mai multă atenție promovării creșterii oilor cu lînă semifină în regiunile premuntoase și de munte, pentru ca în regiunile de stepă și de șes să se poată da o dezvoltare mai mare creșterii oilor cu lînă fină. In viitorii 3—4 ani trebuie lărgită mult aria de răspîndire pentru oile țigăi de munte pe seama oilor de rasă țurcană a căror zonă de creștere va fi limitată la regiuni cu altitudini mari și cu precipitații atmosferice de peste 1.000 mm anual.

O măsură menită să ducă la sporirea producției de lînă de calitate este cointeresarea și încurajarea materială a crescătorilor de oi în producerea și livrarea cantităților maxime de lînă fină și semifină.

Pentru sporirea producției de lînă fină și semifină este bine ca preluarea și plata lînii pe bază de randament la spălare să fie extinsă și la gospodăriile agricole colective unde se obțin producții globale de cel puțin 1.000 kg lînă brută pe an.

In scopul sporirii producției de lînă fină și semifină în cadrul unităților agricole cooperatiste și de stat este necesar să se prevină și să se combată cu toată energia pe lîngă bolile microbiene, și parazitozele care aduc mari pagube economiei naționale și frînează sporirea producțiilor din sectorul ovin, inclusiv cea de lînă.

Creșterea unui număr mare de oi cu lînă fină și semifină presupune o îmbunătățire simțitoare a condițiilor de hrănire, deci asigurarea unei baze furajere corespunzătoare. O atenție deosebită trebuie dată îmbunătățirii pășunilor naturale, care reprezintă sursa cea mai economică de hrană pentru toate speciile de animale dar mai ales pentru oi. De asemenea, este necesar ca în partea de sud și sud-est a țării, să se organizeze pe scară mai largă conveierul verde pentru oi, care să producă masa verde necesară începînd de primăvara timpuriu și pînă toamna tîrziu. Aceasta completată cu o furajare bună în timpul iernii, din care să nu lipsească fînul și nutrețul murat de calitate, poate asigura o producție sporită de lînă și la un preț de cost redus.

In alimentația ovinelor, pentru producerea lînii de calitate, se cere ca hrănirea să se facă în tot cursul anului potrivit cerințelor organismului, ținînd seama de anumite epoci fiziologice (cum sînt a doua perioadă de gestație, prima perioadă de lactație și perioada de pregătire în vederea montei) care reclamă un surplus de hrană mai bogată în proteine.

Pentru ca mieii să devină mai tîrziu animale bune producătoare de lînă trebuie ca oile și berbecii să fie bine pregătiți pentru montă, iar oile gestante să fie menținute în stare bună de întreținere atît în prima perioadă de gestație, cînd se formează îmbrăcămintea lînoasă, cît și în perioada a doua de gestație, cînd se dezvoltă mai mult corpul mieilor ce se vor naște.

Experiența fruntașilor în creșterea oilor a arătat că fătările timpurii de primăvară (februarie-martie) și mai ales fătările de iarnă (decembrie-ianuarie), așa cum se practică, de exemplu, la gospodăria colectivă Baba Ana din raionul Mizil, asigură o producție sporită de lînă în gospodărie prin mițele ce se obțin de la mieii tunși. Pe lîngă o mai bună dezvoltare corporală și o constituție mai robustă, mițuitul mieilor bine întreținuți face ca lîna lor să devină puțin mai deasă iar la tunsorile din anii următori să se obțină producții mai mari de lînă.

Pentru a păstra în viață și a reține pentru reproducție un număr cît mai mare de miei cu lînă fină și semifină, este necesar ca printr-o hrănire, întreținere și îngrijire, însoțite de o selecție corespunzătoare, să se dezvolte la oi capacitatea de alăptare, prolificitatea și vitalitatea la produși. Tot printr-o selecție judicios aplicată, alături de o bună hrănire și îngrijire, se poate obține o sporire a cantității și calității lînii pe cap de animal, cu o lungime a șuvițelor de la 7 cm. în sus, așa cum se practică de exemplu la stațiunea zootehnică Palas și la gospodăria gricolă de stat Peștera-Constanța.

Pentru a obține o lînă curată și calitativ superioară, se cere ca în timpul stabulației, oile să aibă așternut de paie suficient și uscat, iar în timpul verii să nu fie purtate pe drumuri pline de praf și pe alocuri pline de scaieți și turițe. In același scop se face codinitul ovinelor adulte și amputarea cozilor la miei. Cît privește cănitul oilor se recomandă ca acesta să se facă cu coloranți care se spală mai ușor interzicîndu-se folosirea vopselei de ulei și a smoalei.

Tot în scopul obținerii unei lîni de calitate se va căuta ca oile la tundere să fie aduse cu lîna uscată și să nu fie hrănite sau adăpate cu 12 ore înainte de a fi tunse. După tundere, înainte de a o pune și a o presa în saci, lîna se va lăsa să se zvînte.

O dată cu îmbunătățirea calității lînii livrate industriei textile, consumul de materie primă (lînă) la m.p. de țesături va putea fi scăzut cu 10—20 la sută, ceea ce de asemenea va contribui la acoperirea mai devreme a necesarului de lînă din producția internă.

Prin aplicarea acestor cîteva măsuri, pe lîngă altele care în bună parte au fost dezbătute suficient și sînt bine cunoscute celor mai mulți crescători, există posibilitatea să se satisfacă pe deplin în scurt timp, cerințele industriei textile acoperindu-se în întregime cantitativ și calitativ necesarul de lînă din producția internă.

Din UNIUNEA SOVIETICA

Colhozul nostru peste șapte ani

In aceste zile, cind poporul sovietic a trecut la îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XXI-lea al Partidului Comunist, a acestui măreț program de înfăptuiri, gîndurile tuturor se îndreaptă în viitor. Ce prefaceri se voi produce în răstimpul acestor șapte ani în viața poporului nostru? Cum va arăta atunci uzina unde lucrăm, colhozul, satul nostru? Intrebările acestea îi preocupă acum pe oamenii sovietici.

Ele ne preocupă și pe noi, colhoznicii dintr-un artel agricol din apropiere de Moscova. Oare cum va arăta colhozul nostru „Rossia" peste șapte ani, ce prefaceri se vor produce oare aici? Dacă asta te interesează și pe dumneata, cititorule, te poftim să facem împreună o mică „excursie" în anul 1965.

...Ne găsim în satul unde se află sediul central al colhozului. La marginea satului se înșiruie clădirile pentru vite: trei grajduri de vaci, două grajduri pentru tineretul bovin, două grajduri de cai, un saivan pentru oi, cotețe pentru păsări și alte acareturi. Fermele, amenajate după prevederile tehnicii noi, sînt echipate cu instalații mecanizate pentru prepararea și transportul nutrețului, cu aparate speciale pentru un nou și original sistem de muls electric.

Ce spune Alexandr Naianov, vice-președintele colhozului „Rossia" din regiunea Moscova

Ceva mai la o parte se văd clădirile încăpătoare ale hambarelor de grîne. Iar ceva mai încolo — garajele și remizele pentru tractoare, combine și celelate mașini agricole, al căror număr trece de cincizeci. In vecinătate se află atelierul de fierărie, joagărul, atelierul de tîmplărie și cel mecanic.

Lanurile colhozului freamătă în adierea vîntului. Acum pămîntul nostru capătă din belșug îngrășăminte organice și minerale, și, bine îngrijit, dă recolte bogate de cereale și de alte culturi. Recolta de ovăz, secară și grîu, de pildă, a sporit cu 50 la sută, recolta de cartofi și legume — de două ori. Livada colhozului, plantată la începutul septenalului, dă mere, pere și alte fructe în valoare de sute de mii de ruble.

A crescut mult și producția animalelor. E destul să spunem că obținem acum peste un milion de litri de lapte pe an, o mare cantitate de carne de vită și de pasăre, de ouă, lînă și pește, pe care-l creștem în iazurile amenajate special în acest scop.

S-a schimbat și fața satelor colhozului. De altfel acum nu prea-ți vine la îndemînă să le spui sate. Cele patru sate ale artelului s-au întins și s-au apropiat atît de mult unele de altele, încît au devenit laolaltă un adevărat oraș agricol. Să-i străbatem și noi străzile.

Iată, pe un dîmb, a cărui pantă coboară spre un lac ce strălucește în soare, se înalță o clădire frumoasă cu etaj, cu coloane și ornamente pe fațadă. Aceasta este Casa de cultură, construită acum cîțiva ani. Casa de cultură are o bibliotecă mare și numeroase încăperi pentru cercurile de artiști amatori. Alături de ea se înalță școala cea nouă, construită curînd după Congresul al XXI-lea al partidului. Școala are clase încăpătoare și luminoase, o sală de cultură fizică și diferite ateliere bine echipate.

Lacul de care am pomenit mai sus e un lac artificial, apărut și el nu prea de mult. Pe malurile lui pitorești se întinde parcul de cultură. In vecinătatea lacului s-a construit un frumos stadion, cu numeroase terenuri de sport.

De-a lungul străzilor largi, mărginite de copaci, se înșiruie casele colhoznicilor, în cea mai mare parte case tip, cu cîte două apartamente, cu încălzire centrală. Aproape în fiecare din ele vezi televizor, aparat de radio, telefon.

Nu departe de noua clădire a consiliului de conducere al colhozului se află un nou magazin, iar ceva mai încolo — cantina colhozului, baia de tip orășenesc, frizeria, grădinița de copii, creșa. In colhoz s-a făcut canalizare, străzile sînt pavate.

O asemenea amploare a construcțiilor capitale în colhozul nostru a fost cu putință, firește, datorită faptului că el s-a întărit necontenit din punct de vedere economic, iar veniturile lui au crescut cu repeziciune. In răstimp de șapte ani veniturile colhozului au crescut de două ori și jumătate, fapt care i-a permis să aloce anual pentru construcții pe puțin un milion de ruble...

Așa va arăta colhozul nostru la sfîrșitul celor șapte ani ai planului septenal.

După cum vedeți, perspectivele de dezvoltare a colhozului nostru, perspectivele lui în viitorul apropiat sînt foarte atrăgătoare. Dar acesta nu e nicidecum un vis, nu e o fantezie deșartă. Planurile noastre sînt pe deplin reale, căci ele au o temelie trainică. Iată de ce se văd încă de pe-acum, din viața de azi a colhozului nostru, conturunile acelui viitor minunat, în care am făcut adineauri mica noastră „excursie".

Pentru încetarea tuturor experiențelor nucleare

— Mesajele adresate de N. S. Hrușciov lui D. Eisenhower și H. Macmillan —

Intreaga omenire iubitoare de pace a primit cu aprobare și noi speranțe mesajele pe care N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., le-a adresat zilele trecute lui D. Eisenhower, președintele S.U.A. și H. Macmillan, primul ministru al Marii Britanii. Mesajele constituie răspunsul la mesajele din 13 aprilie al președintelui S.U.A. și al primului ministru al Angliei în legătură cu reluarea la Geneva a tratativelor în problema încetării experiențelor cu arma nucleară. In ele este expusă din nou clar și concret poziția guvernului U.R.S.S. față de această importantă problemă care preocupă în cel mai înalt grad popoarele din toate țările lumii.

Șeful guvernului sovietic arată și dovedește în mesajele sale cît de neîntemeiată și în același timp primejdioasă pentru cauza păcii este propunerea făcută de puterile occidentale de a se înceta experiențele cu arme nucleare numai în atmosferă, la altitudini de pînă la 50 km, lăsînd deocamdată de o parte problema încetării celorlalte feluri de explozii nucleare, adică la altitudini mai mari de 50 km și sub pămînt. A se ajunge la o înțelegere pe baza unei astfel de propuneri nu înseamnă a rezolva problema. „Dacă am semna în prezent un astfel de acord, spune N. S. Hrușciov în mesajul său adresat lui D. Eisenhower, se pune întrebarea ce ar da el popoarelor care doresc cu înflăcărare interzicerea totală a tuturor experiențelor cu arme nucleare. N-am face prin aceasta decît să inducem în eroare opinia publică întrucît, de fapt s-ar continua să se efectueze experiențe sub pămînt și la mari altitudini. Așadar, obiectivul pe care îl avem în față — împiedicarea producției de noi tipuri de arme atomice tot mai distrugătoare — nu ar fi atins.

Pe de altă parte, exploziile cu arme atomice la altitudini de peste 50 de km ar infecta, de asemenea, atmosfera și pămîntul, contaminînd flora cu căderi radioactive, care pătrund în hrana animalelor și în organismul omului așa cum se întîmplă și în prezent". „Cred că sînteți de acord cu mine, subliniază N. S. Hrușciov în mesajul trimis președintelui S.U.A., că din punctul de vedere al grijii pentru sănătatea oamenilor nu are importanță dacă căderile radioactive provin de la o explozie efectuată la 40 de km sau, să spunem, la 60 de km. Prin urmare, și din acest punct de vedere, scopul spre care trebuie să tindem tot nu ar fi atins. De aceea, popoarele ar avea tot dreptul să considere ca o tranzacție necinstită și să condamne încheierea unui acord referitor la încetarea experiențelor numai în atmosferă, la altitudini de pînă la 50 de km."

De la un capăt la altul, mesajele lui N. S. Hrușciov sînt străbătute de grija ca problema încetării experiențelor nucleare să fie rezolvată în spiritul cerințelor popoarelor. In ele se exprimă părerea că poate fi foarte bine găsită o soluție a problemei încetării experiențelor, care să corespundă atît intereselor statelor care dispun de arma nucleară cît și intereselor tuturor celorlalte țări și poate fi stabilit în același timp un control care să garanteze respectarea strictă a acordului. „Sînt de părere, domnule președinte, spune N. S. Hrușciov, adresîndu-se lui D. Eisenhower, că nu trebuie să ne oprim în fața dificultăților, ci trebuie să dăm dovadă că vrem și înțelegem că este necesar să încheiem un acord care să prevadă încetarea tuturor tipurilor de experiențe cu arme nucleare — în atmosferă, sub pămînt, sub apă și la mari altitudini".

Mesajele lui N. S. Hrușciov conțin propuneri concrete cu privire la asigurarea unui control eficace pentru depistarea oricărei încălcări a unui acord stabilit cu privire la încetarea experiențelor nucleare. In această privință N. S. Hrușciov se declară de acord cu părerea exprimată de primul ministru al Angliei în cursul vizitei făcute de premierul britanic la Moscova. Atunci primul ministru englez a expus considerente privitoare la înlăturarea uneia din principalele dificultăți ivite la Conferința de la Geneva care dezbate problema încetării experiențelor cu arme nucleare. Este vorba de procedura efectuării inspecțiilor la locul fenomenelor suspecte a fi explozii nucleare. „Dumneavoastră remarcați atunci, spune N. S. Hrușciov în mesajul adresat lui H. Macmillan, că posibilitatea încheierii unui acord referitor la încetarea experiențelor cu arme nucleare ar deveni mai apropiată dacă ne-am înțelege să se stabilească anticipat pentru fiecare parte numărul inspecțiilor urmînd a fi efectuate în fiecare an pe teren de către echipele de inspecție. Firește că numărul inspecțiilor efectuate pe teren în fiecare an de echipele de inspecție trebuie să fie mic. De fapt, nici nu este necesar ca fiecare țară să fie vizitată de mai multe echipe de inspecție.

Posibilitatea efectuării unui control în regiunile în care, potrivit indicațiilor date de aparate, se suspectează existența unei explozii nucleare, va constrînge în mod inevitabil statele să nu încalce obligațiile asumate, întrucît ele vor fi nevoite să țină seama că echipele de inspecție pot descoperi că și-au încălcat obligațiile. Bineînțeles că suspiciunile în legătură cu exploziile trebuie să se bazeze pe datele obiective ale aparatelor, iar nu pe opiniile funcționarilor organului de control.

După cum vă amintiți, domnule prim-ministru, continuă N. S. Hrușciov în mesajul său, am avut atunci o atitudine favorabilă față de propunerea Dvs. Și acum continuăm să considerăm că această propunere poate constitui o bază bună pentru asigurarea succesului în rezolvarea problemei încetării experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen și pentru realizarea unui acord atotcuprinzător în această problemă"...

Poziția Uniunii Sovietice constituie o contribuție de mare însemnătate la realizarea unei înțelegeri în problema organizării inspecțiilor, ceea ce ar netezi calea spre înfăptuirea unui acord referitor la încetarea experiențelor cu toate tipurile de arme nucleare. **Mesajele lui N. S. Hrușciov sînt o nouă și grăitoare dovadă a seriozității și răspunderii cu care Uniunea Sovietică se ocupă de cele mai importante și arzătoare probleme ale zilelor noastre.**

SPORT

Asociații sportive sătești fruntașe

In raionul Tg. Mureș a fost organizată o întrecere între asociațiile sportive sătești pentru realizarea diferitelor obiective, întreceri care sînt dotate cu „Drapelul de asociație fruntașă pe raion" în urma analizelor ce se fac trimestrial.

Asociația sportivă „Voința" din Săcăreni, comuna Călușeri, care a reușit să mobilizeze ca membri în U.C.F.S. o treime din numărul locuitorilor satului și să strîngă cotizațiile în proporție de 120,33 la sută, a obținut astfel „Drapelul de asociație fruntașă pe raion". Asociația sportivă „Voința" din satul Săcăreni, număra la înființare 50 membri, iar astăzi ea are 148 sportivi care activează intens în diferitele secții. Peste 300 de țărani muncitori din sat au participat la întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Frumoasele rezultate obținute de către asociația sportivă „Voința" din Săcăreni se datoresc muncii organizate desfășurate de către consiliul asociației, cu sprijinul organelor locale de stat, organizațiilor de masă, a corpului didactic cît și a tinerilor sportivi din sat care au desfășurat o rodnică muncă de agitație pentru înscrierea de noi membri în U.C.F.S. și strîngerea cotizațiilor.

Trebuie amintit și faptul că toți membrii U.C.F.S. din satul Săcăreni sînt și membri ai sectorului cooperatist al agriculturii și participă intens la buna desfășurare a campaniei de primăvară.

In cadrul întrecerii organizate de către consiliul raional U.C.F.S.-Tg. Mureș, pe locul al doilea s-a clasat asociația sportivă „Stăruința" din comuna Gălești, care la înscrierea de membri U.C.F.S. a realizat un procent de 21,43 la sută, iar la cotizații 117,01 la sută. Pe locul al treilea în cadrul acestei întreceri se situează asociația sportivă „Mureșul" din comuna Cristești cu 19,09 la sută la membri și 105,46 la sută la cotizații.

Frumoase rezultate în acest domeniu au mai obținut asociațiile sportive sătești din raionul Tg. Mureș ca: „Platoul Nirajului" din comuna Vărgata, „Viața Nouă" din comuna Ciba-Nicolești, „Stăruința" din Acățari, „Inainte" din Satu Nou, „Progresul" din Budiu, „Stăruința" din Murgești, „Energia" din Ungheni etc.

Exemplul acestor asociații fruntașe este demn de urmat de celelalte asociații sportive sătești rămase în urmă cu înscrierea de noi membri și la încasarea cotizațiilor. Printre acestea se numără: „Spicul" Glodeni, „Olimpia" Tirimia, „Avîntul" Ceauș, „Spicul" Berghia, „Scînteia" Roteni, „Prietenia" Gheorghe Doja, „Rapid" Sîntioana de Mureș, „Fulgerul" Sîngeorgiu de Mureș, „Progresul" Cîmpenița, „Inainte" Săbed etc.

Pentru lichidarea rămînerii în urmă a unor asociații la înscrierile de membri noi și cotizații, se impune desfășurarea unei intense munci de agitație și o îmbunătățire simțitoare a activității sportive cu sprijinul organizațiilor de masă și a corpului didactic din comunele și satele respective din raionul Tg. Mureș.

PAUS IOAN
corespondent

Aspecte din activitatea sportivă sătească în regiunea Iași

In ultimul timp, activitatea sportivă sătească din regiunea Iași a marcat o însemnată dezvoltare. In majoritatea comunelor și satelor din această regiune au fost create asociații sportive, care desfășoară o frumoasă activitate. Astfel, în prezent, în regiunea Iași activează peste 300 asociații sportive sătești, cu un număr de 62.000 de membri înscriși în U.C.F.S. Aceștia practică, cu rezultate mulțumitoare, fotbalul, voleiul, trînta, schiul, tenisul de masă, oină, șahul etc. La ultima ediție a Spartachiadei de iarnă, la care au participat aproape 90.000 de concurenți din această regiune, numeroși tineri din mediul sătesc au obținut o serie de rezultate frumoase. De pildă, la concursul de trîntă, tînărul colectivist Dumitru Holnog, de la gospodăria agricolă colectivă „Viața Nouă" din comuna Rînceni, raionul Murgeni, a cucerit titlul de campion regional și s-a calificat pentru etapa finală pe țară, unde, de asemenea, a ocupat un loc fruntaș. Apoi, concurenții Gh. Ciorăscu din comuna Pogana, raionul Bîrlad și Ion Lupu din comuna Blăgești, raionul Murgeni, au cucerit de asemenea, titlurile de campioni regionali, la categoriile grea și semigrea. La concursurile de schi din cadrul Spartachiadei de iarnă, o serie de concurenți din comunele Gropnița, raionul Tg. Frumos și Negrești au reușit să se califice pînă în faza finală pe țară.

Printre asociațiile sportive care desfășoară o frumoasă activitate se numără cele din comunele Gropnița, Lespezi, Osoiu, Deleni, Miroslăvești, Băcești, Țibănești, Tansa etc. In special, trebuie să scoatem în relief activitatea asociației sportive din comuna Gropnița, raionul Tg. Frumos, care numără în prezent peste 400 de membri înscriși în U.C.F.S., mare parte fiind țărani colectiviști. Această asociație sportivă are secții puternice de fotbal, cu echipă în campionatul raional, oină, schi, volei, handbal, trîntă, șah etc. Apoi, asociația sportivă din comuna Miroslăvești, raionul Pașcani, care numără 500 de membri înscriși în U.C.F.S., se poate mîndri cu secțiile de fotbal, schi, trîntă, volei, șah. Insă, în regiunea Iași, mai sînt și o serie de asociații sportive sătești care desfășoară o activitate sporadică, neorganizată, așa cum sînt asociațiile sportive din comunele Bivolari, raionul Iași, Ruginoasa, raionul Pașcani, Dumești, raionul Negrești, Lețcani, raionul Iași și altele. Consiliile raionale U.C.F.S. și organizațiile U.T.M. vor trebui să se ocupe mai mult de asociațiile sportive din comunele menționate mai sus, sprijinindu-le să desfășoare o activitate sportivă permanentă și organizată.

Incheind aceste rînduri, vrem să menționăm că membrii asociațiilor sportive sătești din regiunea Iași, vor participa în luna mai la acțiunea de dezvoltare a bazelor sportive de la sate, amenajînd, prin muncă voluntară, noi terenuri de sport.

L. MIHAIL

ȘTIAȚI CĂ...

...teritoriul Uniunii Sovietice este atît de mare încît aici ar putea să încapă de trei ori suprafața Statelor Unite ale Americii, de șapte ori suprafața Indiei, de 60 de ori a Japoniei, de 700 de ori a Olandei.

...Uniunea Sovietică este situată în 11 fusuri orare. Cînd pe Ciukotka sînt orele 5 dimineața, la Moscova sînt orele 19 ale zilei anterioare. Anul Nou este întîmpinat pe teritoriul U.R.S.S. de 11 ori. In fiecare fus orar odată.

...solurile de cernoziom ocupă în U.R.S.S. un spațiu care depășește de patru ori suprafața Franței.

...în U.R.S.S se află o treime din totalul pădurilor de pe glob. Ele ocupă o suprafață de peste 7.000.000 km² — aproximativ egală cu teritoriulS.U.A. Țara Sovietică este cea mai bogată din lume în esențe forestiere prețioase. In pădurile ei cresc peste 1.200 de soiuri de copaci și tufișuri.

...Uniunea Sovietică ocupă primul loc din lume în ce privește rezervele de cărbune. U.R.S.S. îi revin 57 la sută din rezervele mondiale de cărbuni prospectate (peste 8 trilioane tone).

... în fiecare an populația U.R.S.S. crește cu peste 3.000.000 de oameni.

Impotriva represiunilor sîngeroase din Spania

Din inițiativa Comitetului Național Francez pentru apărarea victimelor fascismului s-a ținut un miting la Paris în ziua de 19 aprilie a.c. Au participat sute de republicani spanioli care trăiesc în emigrație în Franța precum și numeroși locuitori ai Parisului.

Vorbitorii au subliniat solidaritatea de nezdruncinat a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii din Franța cu poporul spaniol, a cărui luptă împotriva dictaturii fasciste se întețește mereu.

Torturile, închisorile și nici chiar ajutorul moral și material dat de cercurile guvernante din S.U.A. franchiștilor, nu vor putea opri lupta poporului spaniol pentru libertate, pentru transformări democratice în țară.

Prin rezoluția adoptată în unanimitate, participanții la miting protestează împotriva represiunilor sîngeroase din Spania, se solidarizează cu poporul spaniol. Cer acordarea unei amnistii generale în Spania și eliberarea tuturor deținuților politici.

NOTA

Hotărîrea cooperatorilor din Pizza și Befana

Moșierul italian Trèves de Bonfili, marchiz degenerat și fascist notoriu, în prezent în exil în statul Monaco, a dat de curînd în judecată întreaga populație a două comune din provincia Emilia — Italia, pentru faptul de a fi ocupat cu forța pămînturile pe care moșierul le-a abandonat în 1918. Foștii argați din Pizza și Befana și-au întemeiat, cu sprijinul municipalității comuniste din aceste comune, o trainică cooperativă agricolă de producție pe moșia acestui nobil alungat de poporul italian. Cooperativa foștilor argați pe moșia Bonfili prosperă an de an... Tribunalul din Reggio — Emilia a dat cîștig de cauză locuitorilor celor două comune. Trèves de Bonfili, care și-a susținut procesul prin procură, aflînd sentința tribunalului din Reggio — Emilia a declarat că se va adresa la rîndul său Inaltei Curți din Roma. Cooperatorii din Pizza și Befana sînt însă ferm hotărîți să-și apere cu prețul vieții lor pămînturile pe care au slujit ani de zile pentru ca latifundiarul Trèves de Bonfili să-și petreacă zilele și nopțile în lux și desfrîu pe Riviera...

Agricultura americană în criză

Acum cîteva luni, președintele S.U.A. a prezentat membrilor Congresului un mesaj cu privire la situația agriculturii americane. Tonul noului mesaj nu se deosebește aproape de loc de tonul mesajelor din alți ani.

Ce s-a întîmplat în evoluția crizei agriculturii americane în urma măsurilor preconizate de președintele S.U.A. în 1958? Așa cum reiese din mesajul arătat mai sus și din schimbul de păreri intervenit între Ezra Taft Benson, secretarul de stat pentru agricultură și președintele Eisenhower, situația agriculturii americane continuă să fie alarmantă. Recomandările președintelui Eisenhower de a se găsi noi debușee pentru vînzarea produselor agricole excedentare ale S.U.A. n-au adus nimic nou față de propunerile anterioare. Perspectiva creării unei instituții, care să se ocupe de plasarea excendentelor agricole ale S.U.A. în străinătate a rămas doar o simplă intenție. „Această instituție monopolistă — scrie un ziar agricol din S.U.A. — nu va reuși să salveze S.U.A. de consecințele crizei agrare"... „The American Farm Federation", sindicatul marilor monopoluri agrare din S.U.A. a fost printre primele organizații patronale care s-au declarat de acord cu vînzarea produselor agricole la prețuri ridicate în străinătate, prin intermediul unui cartel agrar. Monopolurile grupate în acest sindicat acaparează în schimb la prețuri de batjocură, produsele micilor fermieri americani. Uniunea Națională a Micilor Fermieri din S.U.A. a arătat prin organul său de presă „The American Farmer" că o bună parte din așa zisele „surplusuri" de produse agricole au fost răpite cu brutalitate de la gura muncitorilor și a fermierilor americani...

Jefuit de aceste monopoluri, micul fermier american duce o viață plină de lipsuri. Fermierii din valea fluviului Mississipi, altădată una dintre cele mai fertile regiuni din S.U.A. suferă de ani de zile consecințele crizei agrare... Veniturile lor — arată publicația „Facts for Farmers" au scăzut cu 60 la sută în ultimii doi ani. „The American Farmer" subliniază la rîndul său că actuala criză înseamnă sărăcirea continuă a oamenilor muncii din S.U.A. Această criză a lovit în primul rînd pe micii fermieri din sud, care-și pierd în număr din ce în ce mai mare gospodăriile. In ultimii doi ani, zeci de mii de fermieri din statele Florida, Texas și California și-au pierdut fermele. In bazinul Utah, o regiune dintre cele mai prospere din S.U.A., cu pămînturi irigate, preerii și pășuni întinse, a căpătat în ultimii ani un aspect dezolant, datorită reducerii forțate a suprafețelor cultivate cu bumbac și orez. Peste 100.000 mici fermieri ruinați din Utah au luat drumul marilor orașe, în căutare de lucru. Potrivit datelor oficiale, în ultimii cinci ani, peste 800.000 de mici fermieri din S.U.A. au pierdut pămînturile scoase la licitație și intrate în mîna marilor monopoluri agrare. Așa cum arată publicația „Facts for Farmers", în cursul anului 1959, alte numeroase categorii de fermieri vor pierde pămînturile din cauza datoriilor mari în care sînt inglodați. In majoritate, aceste pămînturi sînt cumpărate de către Biroul American de Investiții Agrare. Se înțelege că sub această firmă, se ascund marile monopoluri agrare, care urmăresc lichidarea micilor fermieri americani. „Facts for Farmers" arată că în antrepozitele și silozurile marilor societăți monopoliste americane zac de ani de zile cantități imense de grîu, bumbac, fibre textile și alte produse agricole. Ele nu sînt însă o consecință a belșugului, cum ar putea să pară la prima vedere. Produsele agricole rămîn nevîndute din cauză că oamenii muncii nu le pot cumpăra. Potrivit cifrelor publicate de „National Farmers Union" în S.U.A. circa 10 milioane familii de americani se luptă de 15 ani cu lipsurile și cu mizeria.

Recunoscînd că veniturile fermierilor mici și mijlocii continuă să scadă, Ezra Taft Benson, secretar de stat al agriculturii, a avertizat congresul că dacă situația agriculturii americane nu se îmbunătățește în 1959, Statele Unite vor avea de suportat consecințe economice dintre cele mai grave. Ce propune președintele S.U.A. în vederea lichidării crizei agricole? In primul rînd... căutarea de noi soluții, consultații între S.U.A. și celelalte țări exportatoare de produse agricole, care concurează America pe piața mondială.

„The American Farm Federation" ca și „The National Grange", organisme ale acestor monopoluri, sprijină propunerile președintelui în vederea găsirii de noi soluții. Una din căile susținute de cele două sindicate monopoliste o constituie „ajutorul" oferit țărilor slab dezvoltate. Ce fel de „ajutor" poate fi acesta? Așa cum arată ziarul „FIPA NOUVELLES" în numărul său din martie 1959 ajutorul american este... strategic, adică trebuie să joace un rol important în „strategia războiului rece al occidentului". Printre țările vizate de „strategia filantropică" a cercurilor monopoliste din S.U.A. se numără țările din Asia, America Latină și Africa... Popoarele cunosc însă ce fel de „ajutor" le pot da monopolurile americane. Ele știu că acolo unde americanii au pus piciorul, democrația și libertățile cetățenești au fost sugrumate, iar economia țărilor lor nu a avut nimic de cîștigat.

Președintele Eisenhower urmărește de fapt nu ajutorarea popoarelor înfometate, ci folosirea nevoilor acestora, pentru ca monopolurile americane să poată obține profituri cît mai mari.

Altă cale este aceea de a ieși din criză pe spinarea țărilor care azi concurează S.U.A. Acestea sînt Australia și Canada, principalii concurenți ai S.U.A. pe piața internațională agrară. Desigur, că acestea, la rîndul lor, au cantități imense de rezerve și nu intenționează să cedeze ușor O dată cu adîncirea crizei agrare în S.U.A. și în țările pe care monopolurile americane vor să le înlăture, se adîncesc și contradicțiile dintre ele.

Impotriva politicii dusă de cercurile conducătoare, în S.U.A. și în țările supuse dolarului își face loc tot mai larg ideea colaborării economice între Est și Vest.

Cererea unor cercuri americane de a se autoriza lărgirea vînzării stocurilor de produse agricole și țărilor din lagărul socialist vădește presiunile exercitate de opinia publică și de fermierii americani asupra guvernului. Senatorul democrat Hubert Humphrey din Minnesota a supus Senatului american spre examinare un proiect de lege potrivit căreia Statele Unite s-ar putea angaja să desfacă produsele excedentare în toate țările lumii.

Aceasta ar fi de altfel și singura cale pentru îmbunătățirea situației modestului fermier american, care privește cu neliniște și teamă viitorul său și al agriculturii americane.

G. CUIBUȘ

Convorbire cu țărani muncitori vest-germani

Pămînturile sînt smulse din mîna țăranilor și trecute în cele ale moșierilor

— Deci cu mare greutate, am reușit să-mi mai mențin gospodăria în ultimii ani. Cum are să fie însă de acum înainte, cu această „Piață comună" este un mare semn de întrebare atît pentru mine cît și pentru ceilalți țărani muncitori de aici.

Socotesc că sînt un bun gospodar, dar sînt mai mult ca sigur că în viitor, cu noile măsuri luate, nu voi mai putea ține gospodăria, nici pe departe, ca pînă acum.

Aceste cuvinte au fost rostite de țăranul muncitor Alois Herbert din Almendorf, districtul Fulda, cu ocazia unei discuții în legătură cu Tratatul vamal european restrîns.

Ce-i drept, Alois Herbert este cunoscut în comună ca un priceput gospodar. De acum înainte însă, veniturile lui cît și ale celorlalți țărani muncitori de aici se vor micșora tot mai mult.

„Pentru mine unul — continuă Herbert — este foarte clar că piața noastră va fi invadată de acum înainte și mai mult decît pînă în prezent de mărfurile agricole aduse din străinătate. Și ceea ce este mai rău este faptul că noi nu putem ține piept acestei invazii, deoarece prețul de cost al produselor noastre, la aproape toate culturile, este mai ridicat decît în celelalte țări". Numai la mașinile agricole prețul de cumpărare a crescut din anii 1950—1951 pînă în 1956—1957, la rutiere (13-17 C.P.) cu 1.226 mărci, la semănători (2 m.) cu 450 mărci, la batoze cu 1.253 mărci etc.

Alois Herbert este un gospodar chibzuit. Dar cum ar putea să scadă prețul de cost în asemenea condiții?

In încheiere Alois Herbert a spus: „In orice caz mă tem grozav de viitor. Dacă aceasta este situația mea (posedă cam 20 de ha.) vă puteți închipui cu ce simțăminte privesc viitorul țăranii muncitori cu gospodării mai mici și mai slabe".

Realitatea este că pînă în prezent, în zona de vest a Germaniei, au pierdut pămîntul peste 200.000 de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii. Cam la fel se prezintă situația și în celelalte state participante la Tratatul vamal european restrîns. Așa, de exemplu, în numai 5 ani, au fost ruinate în Franța 300.000 și în Olanda peste 11.000 de gospodării mici, pămînturile lor fiind acaparate de marii proprietari.

Alfred Motz din Kleinlüder, districtul Fulda, spune printre altele: „Tratatul vamal ne taie craca de sub picioare. Prețul de cost este prea ridicat în gospodăriile mici".

„Este clar, continuă el, că și la noi se merge pe linia gospodăriilor mari". Și de acest lucru îi este tare teamă, deoarece în țările capitaliste a merge pe linia gospodăriilor mari înseamnă a merge pe linia ruinării țăranului muncitor și a întăririi proprietății moșierești. El vede că întreaga politică agrară de la Bonn este îndreptată împotriva țăranilor muncitori cu gospodării mici și mijlocii și prin aceasta este primejduită și existența lui ca țăran muncitor.

Tratatul vamal european e menit să grăbească acest proces, făcînd ca într-o vreme cît mai scurtă, pămîntul țăranilor să intre în mîinile moșierilor.

Aceste planuri diavolești nu sînt numai acțiuni izolate, ci sînt parte integrantă a politicii imperialiste, avînd ca instrument N.A.T.O.-ul Muncitorii și țăranii vest-germani își dau tot mai limpede seama de acest lucru și își întăresc lupta împotriva pregătirilor de război, împotriva înarmării atomice, știind că numai atunci cînd vor smulge puterea din mîinile domnilor von Kohle și Stahl, vor putea și ei să privească în liniște, spre un viitor fericit.

(Din ziarul „DER FREIE BAUER")

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".